

ΤΟ
ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
(ειδική διαδικασία)

Συγκροτήθηκε από το Δικαστή Ελευθέριο Συσκάκη, Πρωτοδίκη, τον οποίο όρισε η Πρόεδρος Πρωτοδικών και τη Γραμματέα Αικατερίνη Ξυδάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 2 Δεκεμβρίου 2013 για να δικάσει την υπόθεση:

Α'

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ-ΥΠΕΡ ΩΝ ΟΙ ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ: 1) Νικητούλας Λυκάκη του Δημητρίου, 2) Στυλιανής Περογιαννάκη του Αντωνίου, 3) Ειρήνης Παπαδάκη του Σταύρου, 4) Γεωργίου Γιαλυτάκη του Ιωάννη, 5) Κωνσταντίνου Βασιλάκη του Θωμά, 6) Σταυρούλας Κατσουλάκη του Νικολάου, 7) Δημήτριου Καρυωτάκη του Εμμανουήλ, 8) Ελένης Κατσαμά του Γεωργίου, 9) Νεκταρίας Μανουσουλδάκη του Ιωάννη, 10) Ελένης Ξυλούρη του Γεωργίου, 11) Δημητρίου Στρατήγη του Μιχαήλ, 12) Ηρακλή Κονδυλάκη του Ιωάννη, 13) Φανής Καλαθάκη του Ιωάννη, 14) Εμμανουήλ Καρυωτάκη του Αριστοτέλη, 15) Σταύρου Καλεντάκη του Μιχαήλ, 16) Εμμανουήλ Φουσκοκολάκη του Ευαγγέλου, 17) Σταύρου Κουμάκη του Αποστόλου, 18) Μαρίας Στεφανάκη του Αθανασίου, 19) Γεωργίου Βλαχάκη του Ιωάννη, και 20) Αθηνάς Φουσκανδράκη του Ιωάννη, κατοίκων Ηρακλείου Κρήτης, που παρυστάθηκαν μετά του πληρεξουσίου τους δικηγόρου Αθηνών Αναστασίου Πετρόπουλου.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ - ΚΑΘ'ΩΝ ΟΙ ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ: 1) Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία
«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ - ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
(ΕΡΤ - ΑΕ)», που εδρεύει στην Αγία Παρασκευή Αττικής, Λεωφόρος
Μεσογείων, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία δεν
παραστάθηκε, 2) Του Ελληνικού Δημοσίου, όπως εκπροσωπείται
νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών που παραστάθηκε δια της
παρέδρου του ΝΣΚ Γεωργίας Παπαδάκη και 3) Της ανώνυμης
εταιρείας με την επωνυμία «ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ,
ΙΝΤΕΡΝΕΤ ΚΑΙ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, όπως
νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία δεν παραστάθηκε.

Β'

ΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΟΣ: Του
Επαγγελματικού Σωματείου με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ ΝΗΣΩΝ
(ΕΣΗΕΠΗΝ) που εδρεύει στην Πάτρα και εκπροσωπείται νόμιμα, το
οποίο παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας του δικηγόρου Χρύσας
Βουλδή.

Γ'

ΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΟΣ: Του σωματείου
(δημοσιογραφικής ένωσης) με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΝΩΣΕΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ» που εδρεύει στην Αθήνα
και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε δια του
πληρεξουσίου του δικηγόρου Αλέξανδρου Νικολούζου.

Δ'

ΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΟΣ: Του ΝΠΔΔ με την
επωνυμία «Δικηγορικός Σύλλογος Ηρακλείου» που εδρεύει στο
Δικαστικό Μέγαρο Ηρακλείου και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο
παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Ιωάννη Λεβέντη.

Ε'

ΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΟΣ: Της
δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία
«ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ» που
εδρεύει στο Ηράκλειο και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο

παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας του δικηγόρου Ευσεβίας
Δερμιτζάκη.

ΣΤ'

ΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΟΣ: Της Ένωσης
Προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα με την επωνυμία
«ΠΟΛΙΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ» που εκπροσωπείται από τα μέλη
της, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου,
Δημητρίου Κλαράκη

Ζ'

ΤΩΝ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΩΝ: 1) Αρετής Σπαχή
του Λεάνδρου, για τον εαυτό της και ως μέλος της διοίκησης του
ΝΠΙΔ με την επωνυμία ΕΛΜΕ, 2) Του ΝΠΙΔ με την επωνυμία ΕΛΜΕ
Ηρακλείου που εδρεύει στο Ηράκλειο και εκπροσωπείται νόμιμα, που
παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου τους δικηγόρου Μιχαήλ
Σφακιανάκη.

Η'

ΤΩΝ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΩΝ: 1) Της
δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία
«Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Προσωπικού Επιχειρήσεων
Ραδιοφωνίας – Τηλεόρασης (ΠΟΣΠΕΡΤ) που εδρεύει στην Αγία
Παρασκευή Αττικής, όπως εκπροσωπείται, 2) Της πρωτοβάθμιας
συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ –ΕΣΠΗΤ» που εδρεύει στην
Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκαν δια του
πληρεξουσίου τους δικηγόρου Δημητρίου Περπατάρη.

Οι ενάγοντες άσκησαν στο Δικαστήριο αυτό την από 10-9-
2013 και με αριθμό εκθ. καταθ. 3089/ΕΓ/103/10-9-2013 αγωγή τους,
η συζήτηση της οποίας ορίσθηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 18-11-
2013, και μετ' αναβολή για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή
της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Οι προσθέτως παρεμβαίνοντες, με δηλώσεις των
πληρεξουσίων του δικηγόρων που καταχωρήθηκαν στα πρακτικά

άσκησαν πρόσθετη παρέμβαση, η μεν υπό στοιχ. Β' προσθέτως παρεμβαίνουσα (ΕΣΗΕΠΗΝ) υπέρ των 4^{ου}, 5^{ου}, 6^{ης}, 7^{ου} 8^{ης}, 9^{ης} και 13^{ης} των εναγόντων, οι δε λοιποί υπέρ όλων των εναγόντων

Κατά την συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρισταμένων διαδίκων, αφού ανέπτυξαν και προφορικά τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τη διάταξη του άρθρου 62 ΚΠολΔ συνάγεται ότι ικανός να είναι διάδικος είναι αυτός που μπορεί να είναι υποκείμενο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, και, κατά το άρθρο 61 ΑΚ τα νομικά πρόσωπα αποκτούν προσωπικότητα με την τήρηση των όρων που αναγράφει ο νόμος. Ειδικότερα επί ανωνύμων εταιρειών η ικανότητα αυτή παύει να υπάρχει από τη λύση της εταιρείας με οποιαδήποτε τρόπο. Εξάλλου κατά το άρθρο 313 παρ. 1 εδ. δ' Κ.Πολ.Δ η απόφαση που εκδόθηκε σε δίκη εναντίον ανύπαρκτου φυσικού ή νομικού προσώπου χαρακτηρίζεται ως ανύπαρκτη, το δε δικόγραφο της αγωγής που απευθύνεται κατά ανύπαρκτου προσώπου είναι άκυρο και η αγωγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη, διότι η δυνατότητα του να είναι κανείς διάδικος αποτελεί διαδικαστική προϋπόθεση για την έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 73 Κ.Πολ.Δ το δικαστήριο υποχρεούται και αυτεπάγγελα να εξετάσει την συνδρομή της παραπάνω διαδικαστικής προϋποθέσεως, το εξ αντικειμένου βάρος αποδείξεως της οποίας φέρει ο ενάγων (ΑΠ 1737/2013 ΝΟΜΟΣ ΑΠ 147/2006 ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, με το άρθρο 1§1 της με αριθ. ΟΙΚ.02/11.6.2013 (ΦΕΚ Β' 14143/11-6-20103) Κ.Υ.Α του Υπουργού Οικονομικών και του Υφυπουργού στον Πρωθυπουργό «Κατάργηση της δημόσιας επιχείρησης «Ελληνική Ραδιοφωνία - Τηλεόραση, Ανώνυμη Εταιρεία (ΕΡΤ -Α.Ε.)» που εξεδόθη κατόπιν νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως με το άρθρο 14Β του Ν. 3429/2005 «Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί (Δ.Ε.Κ.Ο.)», όπως αυτό τροποποιήθηκε με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 1 της από 31.12.2011 Πράξης

Νομοθετικού Περιεχομένου και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 της από 10.6.2013 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «Τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 14Β του ν.3429/2005» (Α' 139), ορίσθηκε ότι «1. Η Ελληνική Ραδιοφωνία - Τηλεόραση, Ανώνυμη Εταιρεία (ΕΡΤ-Α.Ε.), που ιδρύθηκε με τον Ν. 1730/1987 (Α' 145) ως ενιαίος φορέας, καταργείται. Επίσης, καταργούνται οι θυγατρικές εταιρείες που έχουν συσταθεί από την ΕΡΤ- Α.Ε.» ενώ με το άρθρο 2 της ίδιας ΚΥΑ, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο πρώτο της ΥΑ οικ. 03/12.6.2013 (ΦΕΚ Β' 1423/12.6.2013) ορίσθηκε ότι: « 1. Το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού της ΕΡΤ - Α.Ε. και των θυγατρικών της, περιλαμβανομένων των πάσης φύσεως δικαιωμάτων, αξιώσεων και υποχρεώσεων μεταβιβάζονται αυτοδικαίως από τη δημοσίευση της παρούσας και χωρίς καμία άλλη διατύπωση στο Δημόσιο, εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Οικονομικών. «Ο προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υποθέσεων του Υπουργείου Οικονομικών εκδίδει διαπιστωτική πράξη στην οποία περιλαμβάνονται η ταυτότητα των ακινήτων και το δικαίωμα που μεταβιβάζονται στο Δημόσιο και η οποία καταχωρίζεται στα βιβλία μεταγραφών του οικείου υποθηκοφυλακείου ή κτηματολογικού γραφείου. Εγγυήσεις και ασφάλειες υπέρ των μεταβιβαζομένων απαιτήσεων καθώς και τυχόν βάρη επί των μεταβιβαζομένων περιουσιακών στοιχείων διατηρούνται.» 2. Το Δημόσιο καθίσταται διάδοχος του συνόλου των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο». Συνεπώς, η πρώτη εναγομένη έπαυσε να υπάρχει την 11-6-2013 και αφού κατά την κατάθεση της κρινόμενης αγωγής (10-9-2013), δεν είχε την ικανότητα να είναι υποκείμενο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων και συνακόλουθα την ικανότητα να είναι διάδικος, η υπό κρίση αγωγή είναι απαράδεκτη ως προς αυτήν. Τούτο βέβαια δεν επηρεάζει τους άλλους εναγόμενους, απλούς ομοδίκους της, ως προς τους οποίους δεν θίγεται το κύρος της αγωγής (ΕφΔωδ 40/2005 ΝΟΜΟΣ).

Όσον αφορά την τρίτη εναγομένη, από την υπ' αριθμ. 2464Γ/17-10-2013 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Χρήστου Μότσου που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής μαζί με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 18-11-2013, κατά την οποία η συζήτηση αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στην τρίτη των εναγομένων. Η τελευταία όμως δεν παραστάθηκε στη σημερινή δικάσιμο κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το οικείο πινάκιο και συνεπώς, εν όψει του ότι η αναβολή της συζήτησης και η εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο θεωρείται ως κλήτευση ως προς όλους τους διαδίκους, πρέπει να δικαστεί ερήμην (άρθρο 226 παρ. 4 σε συνδ. με άρθρο 591 παρ. 1 ΚΠολΔ). Η διαδικασία όμως πρέπει να προχωρήσει σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (άρθρο 672 ΚΠολΔ).

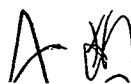
Από το συνδυασμό των άρθρων 94 παρ. 2 του Συντάγματος και 1 περ. α' του ΚΠολΔ προκύπτει ότι στα πολιτικά δικαστήρια ανήκει κατά κύριο λόγο η εκδίκαση των ιδιωτικού δικαίου διαφορών. Αναδεικνύεται, συνεπώς, ως κρίσιμη νομικά έννοια και δη προκριματικού χαρακτήρα η έννοια της ιδιωτικού δικαίου διαφοράς, η οποία συναρτάται άμεσα με τους εκάστοτε εφαρμοστέους κανόνες ουσιαστικού δικαίου, που διέπουν την οικεία έννομη σχέση. Κατά το άρθρο 1 του ν. 1406/1983, εξάλλου, στις διοικητικές διαφορές ουσίας, που υπάγονται στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, περιλαμβάνονται ιδίως αυτές που αναφύονται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας που αφορά, μεταξύ άλλων και «...θ) τις κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού εν γένει του Δημοσίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και ν.π.δ.δ., οι οποίες ρυθμίζονται από διατάξεις κανονιστικού περιεχομένου». Ως «αποδοχές» κατά τη διάταξη αυτή, όμως, νοούνται μόνο οι αποδοχές του προσωπικού εκείνου, που συνδέεται με το Δημόσιο, τους ΟΤΑ και τα νηπδδ, με σύμβαση δημοσίου δικαίου. Εξ αυτού έπεται ότι ο

διαφορές, που αφορούν στις αποδοχές μισθωτών, οι οποίοι δε συνδέονται με το Δημόσιο, τους ΟΤΑ ή τα νπδδ με σύμβαση δημοσίου δικαίου, υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων (ΑΕΔ 3/2004 ΕΕργΔ 2005. 216 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΕΔ 42/1990 ΕΛΛΔνη 1991. 313). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 1 παρ. 1 περ. γ' του ν. 702/1977, «Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου υπάγεται η εκδίκαση αιτήσεων ακυρώσεως ατομικών πράξεων διοικητικών αρχών που αφορούν: την πρόσληψη και την κατάσταση γενικά του προσωπικού του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ανεξάρτητα από τη φύση της σχέσης που το συνδέει, καθώς και την πρόσληψη και την κατάσταση γενικά του προσωπικού νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, όπου η πρόσληψη αυτή γίνεται με βάση ειδική διοικητική διαδικασία». Από την ανωτέρω διάταξη προκύπτει ότι κριτήριο για την υπαγωγή μιας υπόθεσης της ως άνω φύσης στα διοικητικά δικαστήρια αποτελεί το αν καθιερώνεται στο νόμο ειδική διοικητική διαδικασία (πχ καθόσον αφορά στην πρόσληψη του προσωπικού), οπότε και η δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων καταφάσκειται, εφόσον πληρούται, όμως, σωρευτικά και η προϋπόθεση της γέννησης της ένδικης διαφοράς στο πλαίσιο της ειδικής αυτής διοικητικής διαδικασίας. Ως εκ τούτου είναι μεν δυνατό να καθιερώνεται στο νόμο ειδική διοικητική διαδικασία επιλογής και πρόσληψης προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για την αντιμετώπιση π.χ. εποχιακών ή άλλων περιοδικών ή πρόσκαιρων αναγκών, η οποία, ενόψει και του σκοπού δημοσίου ενδιαφέροντος στον οποίο αποβλέπει η πρόσληψη του προσωπικού αυτού, θα προσδίδει στις πράξεις που εκδίδονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών, το χαρακτήρα εκτελεστών διοικητικών πράξεων, εντούτοις στη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων υπάγονται εκείνες μόνο οι διαφορές, που γεννώνται από την αμφισβήτηση του κύρους και της νομιμότητας των πράξεων

αυτών Η υπηρεσιακή, αντιθέτως, σχέση του με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσλαμβανόμενου προσωπικού στο Δημόσιο ή σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, καθώς και η λύση της σχέσης αυτής διέπεται από τις σχετικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα και των ειδικών νομοθετημάτων που αφορούν το με ιδιωτικού δικαίου προσωπικό, που προσλαμβάνεται από τους ανωτέρω φορείς και, συνεπώς, δικαιοδοσία για την επίλυση των σχετικών διαφορών έχουν σε κάθε περίπτωση τα πολιτικά δικαστήρια. Για τον ανωτέρω λόγο, εξάλλου, στην περίπτωση διαφοράς, που αναφύεται στο πλαίσιο λύσεως σύμβασης εργασίας με το Δημόσιο ή άλλο τυχόν ν.π.δ.δ., πρέπει να διερευνάται αν η εργασιακή σχέση, που αποτέλεσε το υπόβαθρο της ένδικης διαφοράς, είναι δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου (βλ. ΜονΠρωαν 418/2010 και τις εκεί εκτενείς παραπομπές στη νομολογία και θεωρία). Σ

Στην προκειμένη περίπτωση, οι ενάγοντες εκθέτουν στην κρινόμενη αγωγή τους ότι είναι εργαζόμενοι της πρώτης εναγομένης ΕΡΤ Α.Ε, στην οποία προσελήφθησαν είτε αρχικά με συμβάσεις έργου, ή συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που στη συνέχεια αναγνωρίστηκαν ως συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, είτε εξ'αρχής με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, με τις ειδικότητες και κατά τις ημερομηνίες που αναφέρουν στην αγωγή. Ότι προσέφεραν κανονικά τις υπηρεσίες τους στην πρώτη εναγομένη έως την 11-6-2013, οπότε δημοσιεύθηκε η με αριθμ. ΟΙΚ.02/11-6-20103 ΚΥΑ, με την οποία καταργήθηκε το νομικό πρόσωπο της πρώτης εναγομένης και κατέστη διάδοχος αυτής το δεύτερο εναγόμενο και λύθηκαν δια καταγγελίας όλες οι συμβάσεις εργασίας του προσωπικού της, χωρίς να καταβληθεί η νόμιμη αποζημίωση. Εκθέτουν περαιτέρω ότι επήλθε μεταβίβαση της επιχείρησης της καταργηθείσας ΕΡΤ Α.Ε, αρχικά στο δεύτερο εναγόμενο και στη συνέχεια στις 26-7-2013, στην τρίτη εναγομένη ΝΕΡΙΤ Α.Ε, η οποία ιδρύθηκε με το Ν. 4173/2013. Ότι παρά την καταγγελία των συμβάσεων εργασίας τους, συνέχισαν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους τόσο στην εργοδότηδα τους-πρώτη εναγομένη, όσο και στους διαδόχους αυτής δεύτερο και

τρίτη των εναγομένων, οι οποίοι δεν τις αποδέχονται, καθιστάμενοι υπερήμεροι περί την αποδοχή τους. Επικαλούνται ακόμη ότι η καταγγελία των συμβάσεων εργασίας τους είναι άκυρη, αφού δεν τηρήθηκαν για την καταγγελία οι προϋποθέσεις του Ν. 1387/1983 «περί ομαδικών απολύσεων» και της συναφούς κοινοτικής νομοθεσίας, η καταγγελία αυτή έγινε κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 5§1 εδ. α του Π.Δ. 178/2002 «Μέτρα σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων, σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 98/50/ΕΚ του Συμβουλίου», δεν έγινε εγγράφως, ούτε κατεβλήθη η νόμιμη αποζημίωση, ενώ και η με αριθμ. ΟΙΚ.02/11-6-20103 ΚΥΑ απόφαση, αντίκειται στα άρθρα 15§2 και 43 §2 του Συντάγματος, η δε καταγγελία, υπό τις συνθήκες που έγινε αποτελεί προσβολή της προσωπικότητάς τους.

Με βάση το ιστορικό αυτό ζητούν, κατόπιν νομοτύπου περιορισμού του αιτήματος σε εν μέρει κατάψηφιστικό και νομότυπης συμπλήρωσης του αιτητικού της αγωγής ως προς το αιτούμενο ποσό από την 18^η ενάγουσα: **α)** να αναγνωριστεί ότι η καταγγελία των συμβάσεων εργασίας τους, είναι άκυρη **β)** Να υποχρεωθεί η τρίτη εναγομένη να αποδέχεται τις προσφερόμενες υπηρεσίες τους με τους ίδιους όρους που την παρείχαν μέχρι την καταγγελία απειλουμένης κατ' αυτής χρηματικής ποινής 300 € για κάθε ημέρα άρνησης συμμόρφωση στην εκδοθησομένη απόφαση, **γ)** Να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, εις ολόκληρον έκαστος, να καταβάλουν: 1) στην πρώτη Νικητούλα Λυκάκη, το ποσό των 8.664,12 €, 2) στην δεύτερη, Στυλιανή Περογιαννάκη, το ποσό των 7.960 €, 3) στην τρίτη, Ειρήνη Παπαδάκη, το ποσό των 11.286,80 €, 4) στον τέταρτο, Γεώργιο Γιαλυτάκη, το ποσό των 7.501,84 €, 5) στον πέμπτο, Κωνσταντίνο Βασιλάκη, το ποσό των 9.341,44 €, 6) στην έκτη, Σταυρούλα Κατσουλάκη, το ποσό των 7.200 €, 7) στον έβδομο, Δημήτριο Καρυωτάκη, το ποσό των 8.256,16 €, 8) στην όγδοη, Ελένη

Κατσαμά, το ποσό των 7.957,24 € 9) στην ένατη, Νεκταρία Μανουσουλδάκη, το ποσό των 6.357,32 € 10) στη δέκατη, Ελένη Ξυλούρη, το ποσό των 6.890,96 € 11) στον ενδέκατο, Δημήτριο Στρατήγη, το ποσό των 9.390,60 € 12) στον δωδέκατο, Ηρακλή Κονδυλάκη, το ποσό των 9.317,08 € 13) στη δέκατη τρίτη, Φανή Καλαθάκη, το ποσό των 6.884 €, 14) στον δέκατο τέταρτο, Εμμανουήλ Καρυωτάκη, το ποσό των 11.462,76 €, 15) στον δέκατο πέμπτο, Σταύρο Καλεντάκη, το ποσό των 10.612,52 €, 16) στον δέκατο έκτο, Εμμανουήλ Φουσκοκολάκη, το ποσό των 11.175,32 €, 17) στον δέκατο έβδομο, Σταύρο Κουμάκη, το ποσό των 12.203,60 €, 18) στη δέκατη όγδοη, Μαρία Στεφανάκη, το ποσό 6.962,96 €, 19) στον δέκατο ένατο, Γεώργιο Βλαχάκη, το ποσό των 7.200 €, 20) στην εικοστή ενάγουσα, Αθηνά Φουσκανδράκη, το ποσό των 7.153,21 €, για τις αποδοχές υπερημερίας κατά το χρονικό διάστημα από 11-6-2013 έως 11-10-2013. **δ)** Να αναγνωριστεί ότι οι εναγόμενοι είναι υποχρεωμένοι να τους καταβάλουν, εις ολόκληρον έκαστος, 1) στην πρώτη, Νικητούλα Λυκάκη, το ποσό των 21.660,42 €, 2) στη δεύτερη, Στυλιανή Περογιαννάκη, το ποσό των 19.900 €, 3) στην τρίτη, Ειρήνη Παπαδάκη, το ποσό των 28.217 €, 4) στον τέταρτο, Γεώργιο Γιαλυτάκη, το ποσό 18.754,60 €, 5) στον πέμπτο, Κωνσταντίνο Βασιλάκη, το ποσό 23.353,60 €, 6) στην έκτη, Σταυρούλα Κατσουλάκη, το ποσό των 18.000 €, 7) στον έβδομο, Δημήτριο Καρυωτάκη, το ποσό των 20.640,40 €, 8) στην όγδοη, Ελένη Κατσαμά, το ποσό των 19.893,10 € 9) στην ένατη, Νεκταρία Μανουσουλδάκη, το ποσό των 15.893,30 € 10) στη δέκατη, Ελένη Ξυλούρη, το ποσό των 17.227,40 € 11) στον ενδέκατο, Δημήτριο Στρατήγη, το ποσό των 23.506,58 € 12) στον δωδέκατο, Ηρακλή Κονδυλάκη, το ποσό των 23.292,70 € 13) στη δέκατη τρίτη, Φανή Καλαθάκη, το ποσό των 17.210 €, 14) στον δέκατο τέταρτο, Εμμανουήλ Καρυωτάκη, το ποσό των 28.656,90 €, 15) στον δέκατο πέμπτο, Σταύρο Καλεντάκη, το ποσό των 26.531,30 €, 16) στον δέκατο έκτο, Εμμανουήλ Φουσκοκολάκη, το ποσό των 27.938,30 €, 17) στον δέκατο έβδομο, Σταύρο Κουμάκη, το ποσό των 30.509 €, 18) στη δέκατη όγδοη, Μαρία Στεφανάκη, το ποσό των 17.407,40 €,

h

19) στον δέκατο ένατο, Γεώργιο Βλαχάκη, το ποσό των 18.000 €, 20) στην εικοστή ενάγουσα, Αθηνά Φουσκανδράκη, το ποσό των 17.883,41 €, για τις αποδοχές υπερημερίας κατά το χρονικό διάστημα από 11-10-2013 έως 11-6-2014, με το νόμιμο τόκο από το τέλος κάθε μήνα για τον οποίο οφείλονται οι αποδοχές άλλως από την επίδοση της αγωγής, μέχρι την εξόφληση και ε) Να αναγνωρισθεί ότι το δεύτερο εναγόμενο είναι υποχρεωμένο να καταβάλει σε κάθε ενάγοντα το ποσό των 5.000 € ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Ζητούν επίσης να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικασθούν οι εναγόμενοι στη δικαστική τους δαπάνη.

Με το περιεχόμενο αυτό η αγωγή αρμόδια και παραδεκτά φέρεται για συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό (άρθρα 16 περ.2, 25 παρ.2, 663 και 664 ΚΠολΔ) κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 664-676 ΚΠολΔ). Το παρόν Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία, για να αποφανθεί επί της υπό κρίση διαφοράς, παρά τα αντιθέτως υποστηριζόμενα από το δεύτερο εναγόμενο. Συγκεκριμένα, η εργασιακή σχέση εκ της οποίας προέκυψε η ένδικη διαφορά είναι σχέση διεπόμενη από το ιδιωτικό και όχι από το δημόσιο δίκαιο και αποτελεί σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, γεγονός που δεν αμφισβητείται από το δεύτερο εναγόμενο. Καθόσον, όμως, η υποκείμενη εργασιακή σχέση διέπεται από το ιδιωτικό και όχι από το δημόσιο δίκαιο, οι αναφερόμενες στο πλαίσιο λύσης της εργασιακής σχέσης διαφορές, καθώς και οι σχετικές με τις αποδοχές του ανωτέρω προσωπικού διαφορές υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων κατά τα προεκτεθέντα στη μείζονα πρόταση. Η υπό κρίση αγωγή έχει, άλλωστε, ασκηθεί εμπροθέσμως, ήτοι εντός της προβλεπόμενης τριμήνης αποσβεστικής προθεσμίας του άρθρου 6 του Ν. 3198/1955, καθόσον η μεν καταγγελία φέρεται ότι έλαβε χώρα στις 11-6-2013, η δε υπό κρίση αγωγή επιδόθηκε στο δεύτερο εναγόμενο και στην τρίτη

εναγομένη στις 11-9-2013 (βλ. τις υπ' αριθμ. 2177Γ/11-9-2013, 2171Γ/11-9-2013, 2186Γ/11-9-2013 και 2165Γ/11-9-2013 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Χρήστου Μότσου) και πρέπει να ερευνηθεί ως προς την νομική και ουσιαστική βασιμότητα της, πλην των αιτημάτων για επιδίκαση αποζημίωσης λόγω ηθικής βλάβης, το οποίο πρέπει να απορριφθεί από τούδε ως μη νόμιμο, αφού τα επικαλούμενα γεγονότα λύσης των εργασιακών σχέσεων των εναγόντων, δεν συνιστούν αδικοππραξία.

Από τις διατάξεις των άρθρων 68,80 και 81 ΚΠολΔ συνάγεται ότι παραδεκτώς παρεμβαίνει τρίτος επί δίκης μεταξύ άλλων εκκρεμούς προς υποστήριξη ορισμένου διαδίκου, ώστε να αποβεί η δίκη υπέρ αυτού, υπό την προϋπόθεση, όμως, της συνδρομής προς τούτο εννόμου συμφέροντος. Τέτοιο υφίσταται, όταν με αυτή μπορεί να προστατευθεί δικαίωμα του παρεμβαίνοντος ή να αποτραπεί η δημιουργία εις βάρος του νομικής υποχρεώσεως. Πρέπει όμως αυτά είτε να απειλούνται από τη δεσμευτικότητα ή εκτελεστικότητα της αποφάσεως που θα εκδοθεί, είτε να υπάρχει κίνδυνος προσβολής τους από τις αντανakλαστικές συνέπειες της στις σχέσεις μεταξύ παρεμβαίνοντος και υπέρ ου η παρέμβαση. Ετσι, για την άσκηση πρόσθετης παρέμβασης, δεν αρκεί η επίκληση από τον προσθέτως παρεμβαίνοντα γενικότερων ηθικών ή κοινωνικών συμφερόντων, ούτε ότι σε μεταξύ άλλων εκκρεμή δίκη πρόκειται να λυθεί νομικό ζήτημα, που θα ωφελήσει ή θα βλάψει τον προσθέτως παρεμβαίνοντα, επειδή υπάρχει ή πρόκειται να προκύψει σε μελλοντική δίκη μεταξύ αυτού και κάποιου από τους διαδίκους ή τρίτου συναφής διαφορά, αλλά απαιτείται η έκβαση της δίκης στην οποία παρεμβαίνει, να θίγει από την άποψη του πραγματικού και νομικού ζητήματος τα έννομα συμφέροντα του. Επομένως, τέτοιο έννομο συμφέρον δεν υφίσταται για τα σωματεία, τους συνδέσμους, τις ενώσεις επαγγελματιών σε δίκες μελών τους, όπου διακυβεύεται η προσβολή της προσωπικότητάς τους ή πρόκειται να λυθούν ζητήματα που θα ωφελήσουν ή θα βλάψουν τα συμφέροντα, οικονομικά ή μη των μελών, η προστασία των οποίων αποτελεί τον σκοπό της ενώσεως, λόγω υφισταμένης ή μέλλουσας όμοιας

διαφοράς άλλου μέλους της με τρίτο (βλ. σχετ. ΑΠ Ολ 14/2008 ΑΠ Ολ 9/2007 Δ 38,1218, ΑΠ Ολ 28/2007, ΟΛΑΠ 13/2006 ΑΠ Ολ 5/2003 , ΑΠ Ολ 8/1998 ΟΛΑΠ 11/2011 ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 669 παρ. 2 ΚΠολΔ, "Αναγνωρισμένα επαγγελματικά σωματεία εργαζομένων ή εργοδοτών, αναγνωρισμένες ενώσεις τους ή επιμελητήρια, έχουν το δικαίωμα να παρέμβουν υπέρ διαδίκου, εφόσον είναι μέλος τους ή μέλος κάποιας από τις οργανώσεις που αποτελούν την ένωση".

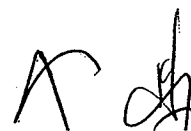
Στην προκειμένη περίπτωση ασκήθηκαν προφορικά οι εξής πρόσθετες παρεμβάσεις: I) Η υπό στοιχ. Β' πρόσθετη παρέμβαση του σωματείου με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ ΝΗΣΩΝ (ΕΣΗΕΠΗΝ), το οποίο ισχυρίζεται ότι οι 4^{ος}, 5^{ος}, 6^η, 7^{ος} 8^η, 9^η και 13^η των εναγόντων, είναι τακτικά μέλη του και ενόψει του ότι σκοπός του είναι ο έλεγχος των απολύσεων των μελών του, έχει έννομο συμφέρον να παρέμβει στην προκειμένη δίκη. Με βάση τα ανωτέρω ζητεί να γίνει δεκτή η πρόσθετη παρέμβαση του και η κύρια αγωγή των ως άνω μελών του, υπέρ των η πρόσθετη παρέμβαση. Η παρέμβαση, με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα, αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ενόψει της συνάφειας αυτής (παρεμβάσεως) με το αντικείμενο της κύριας δίκης (άρθρο 31 παρ. 1 ΚΠολΔ) και παραδεκτώς ασκήθηκε προφορικά (άρθρο 666 παρ. 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 231 ΚΠολΔ). Επίσης, είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 80, 176, 182, 669 ΚΠολΔ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω. II) Η υπό στοιχ. Γ' πρόσθετη παρέμβαση του σωματείου (δημοσιογραφικής ένωσης) με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΝΩΣΕΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ» το οποίο ισχυρίζεται ότι είναι δευτεροβάθμια οργάνωση, μέλος της οποίας είναι το πρωτοβάθμιο σωματείο με την επωνυμία ΕΣΗΕΠΗΝ, και ότι οι ενάγοντες δημοσιογράφοι είναι μέλη του πρωτοβάθμιου αυτού σωματείου. Ισχυρίζεται περαιτέρω ότι ενόψει του ότι σκοπός του είναι κατοχύρωση της ανεξαρτησίας του

δημοσιογράφου και της εκτέλεσης του έργου του, έχει έννομο συμφέρον να παρέμβει στην προκείμενη δίκη. Με βάση τα ανωτέρω ζητεί να γίνει δεκτή η πρόσθετη παρέμβαση του και η κύρια αγωγή των ως άνω μελών του, υπέρ των η πρόσθετη παρέμβαση. Η παρέμβαση, με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα, αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ενόψει της συνάφειας αυτής (παρεμβάσεως) με το αντικείμενο της κύριας δίκης (άρθρο 31 παρ. 1 ΚΠολΔ) και παραδεκτώς ασκήθηκε προφορικά (άρθρο 666 παρ. 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 231 ΚΠολΔ). Επίσης, είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 80, 176, 182, 669 ΚΠολΔ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω, ΙΙΙ) Η υπό στοιχ. Δ' πρόσθετη παρέμβαση του ΝΠΔΔ με την επωνυμία «Δικηγορικός Σύλλογος Ηρακλείου», το οποίο ισχυρίζεται ότι η παύση λειτουργίας του ραδιοφωνικού σταθμού Ε.Ρ.Α Ηρακλείου λόγω της κατάργησης της ΕΡΤ ΑΕ, αποτελεί ζήτημα «εθνικού, κοινωνικού, πολιτισμικού, οικονομικού ενδιαφέροντος και περιεχομένου που ενδιαφέρει τα μέλη του συλλόγου ή το δικηγορικό σώμα γενικότερα, καθώς και ζήτημα εθνικού, κοινωνικού, πολιτισμικού ή οικονομικού ενδιαφέροντος», λόγω των σοβαρών νομικών θεμάτων που τέθηκαν από την διαδικασία που ακολουθήθηκε, ενώ τίγονται και τα συμφέροντα του ίδιου του δικηγορικού συλλόγου και των μελών του για πληροφόρηση από ανεξάρτητο κρατικό ραδιοφωνικό φορέα. Με βάση τα ανωτέρω ζητεί να γίνει δεκτή η πρόσθετη παρέμβαση του και η κύρια αγωγή των εναγόντων - υπέρ των η πρόσθετη παρέμβαση. Κατά τη διάταξη του άρθρου 90 περ. ζ' του Ν. 4194/2013, «Στους Δικηγορικούς Συλλόγους ανήκει: ... ζ) Η άσκηση παρεμβάσεων ενώπιον δικαστηρίων και κάθε αρχής (στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι ανεξάρτητες αρχές) για κάθε ζήτημα εθνικού, κοινωνικού, πολιτισμικού, οικονομικού ενδιαφέροντος και περιεχομένου που ενδιαφέρει τα μέλη του συλλόγου ή το δικηγορικό σώμα γενικότερα, καθώς και για κάθε ζήτημα εθνικού, κοινωνικού, πολιτισμικού ή οικονομικού ενδιαφέροντος. Για την υλοποίηση και επίτευξη αυτού του σκοπού οι Δικηγορικοί Σύλλογοι μπορούν να υποβάλλουν αγωγή, κυρία ή πρόσθετη παρέμβαση, αναφορά, μήνυση, δήλωση

παράστασης πολιτικής αγωγής, αίτηση ακύρωσης, ουσιαστική προσφυγή και γενικά οποιοδήποτε ένδικο βοήθημα και μέσο οποιασδήποτε φύσης κατηγορίας ενώπιον κάθε δικαστηρίου ποινικού, πολιτικού, διοικητικού ουσίας ή ακυρωτικού ή Ελεγκτικού οποιουδήποτε βαθμού δικαιοδοσίας στην Ελλάδα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και σε οποιονδήποτε διεθνές δικαστήριο. Επίσης για τα πιο πάνω ζητήματα μπορούν να παρεμβαίνουν, με οποιονδήποτε πρόσφορο τρόπο, σε κάθε αρμόδια αρχή στην Ελλάδα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και σε οποιονδήποτε άλλη υπηρεσία ή αρχή του διεθνούς δικαίου». Ενόψει των ανωτέρω, και δεδομένου ότι η πληροφόρηση από ανεξάρτητο κρατικό ραδιοφωνικό φορέα, αποτελεί ζήτημα εθνικού και πολιτισμικού ενδιαφέροντος, η υπό κρίση παρέμβαση, με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα, αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ενόψει της συνάφειας αυτής (παρεμβάσεως) με το αντικείμενο της κύριας δίκης (άρθρο 31 παρ. 1 ΚΠολΔ) και παραδεκτώς ασκήθηκε προφορικά (άρθρο 666 παρ. 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 231 ΚΠολΔ). Επίσης, είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 90 περ. ζ' του Ν. 4194/2013, 80, 176, 182, 669 ΚΠολΔ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω, IV) Η υπό στοιχ. Ε' πρόσθετη παρέμβαση της δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ» το οποίο ισχυρίζεται ότι είναι δευτεροβάθμια οργάνωση, με σκοπό την προάσπιση των οικονομικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και συμφερόντων των εργαζομένων της περιφέρειας του Νομού Ηρακλείου και τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας τους και ως εκ τούτου έχει έννομο συμφέρον να παρέμβει στην προκείμενη δίκη. Με βάση τα ανωτέρω ζητεί να γίνει δεκτή η πρόσθετη παρέμβαση του και η κύρια αγωγή των ως εναγόντων - υπερ ών η πρόσθετη παρέμβαση. Η παρέμβαση, με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα, αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ενόψει της συνάφειας αυτής (παρεμβάσεως) με το αντικείμενο της κύριας δίκης

(άρθρο 31 παρ. 1 ΚΠολΔ) και παραδεκτώς ασκήθηκε πρόφορικά (άρθρο 666 παρ. 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 231 ΚΠολΔ). Πλην, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη ελλείπει εννόμου συμφέροντος, διότι αυτά που επικαλείται το προσθέτως παρεμβαίνον σε σχέση με το περιεχόμενο της αγωγής, δεν συγκροτούν δικό του έννομο συμφέρον για την άσκηση παρέμβασης στη δίκη αυτή, αφού δεν επικαλείται ότι οι ενάγοντες είναι μέλη κάποιας από τις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις που το απαρτίζουν, ενώ η τυχόν έκδοση μη ευνοϊκής για τους ενάγοντες δεν πρόκειται να θίξει ίδιο δικαίωμα και να επηρεάσει νομικά κατά οποιοδήποτε δυσμενή τρόπο τη θέση του προσθέτως παρεμβαίνοντος, καθόσον ούτε δεδικασμένο παράγει για το προσθέτως παρεμβαίνον ή τα λοιπά μέλη του, ούτε ανακλαστικές επιβλαβείς συνέπειες κατά το ουσιαστικό δίκαιο ως προς τα δικαιώματα αυτού έχει. V) Η υπό στοιχ. ΣΤ' πρόσθετη παρέμβαση της Ένωσης Προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα με την επωνυμία «ΠΟΛΙΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ», η οποία ισχυρίζεται ότι έχει σκοπό τη συνδρομή και προστασία κάθε πολίτη που πλήττεται από τα μέτρα που λαμβάνονται σε εφαρμογή των μνημονίων και πλήττουν τα δικαιώματα στην εργασία, υγεία, παιδεία, και ως εκ τούτου έχει έννομο συμφέρον να παρέμβει στην προκείμενη δίκη. Με βάση τα ανωτέρω ζητεί να γίνει δεκτή η πρόσθετη παρέμβαση του και η κύρια αγωγή των ως εναγόντων -υπερ ων η πρόσθετη παρέμβαση. Η παρέμβαση, με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα, αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ενόψει της συνάφειας αυτής (παρεμβάσεως) με το αντικείμενο της κύριας δίκης (άρθρο 31 παρ. 1 ΚΠολΔ) και παραδεκτώς ασκήθηκε πρόφορικά (άρθρο 666 παρ. 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 231 ΚΠολΔ). Πλην, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη ελλείπει εννόμου συμφέροντος, διότι αυτά που επικαλείται η προσθέτως παρεμβαίνουσα σε σχέση με το περιεχόμενο της αγωγής, δεν συγκροτούν δικό της έννομο συμφέρον για την άσκηση παρέμβασης στη δίκη αυτή, αφού η τυχόν έκδοση μη ευνοϊκής απόφασης για τους ενάγοντες δεν πρόκειται να θίξει ίδιο δικαίωμα και να επηρεάσει νομικά κατά οποιοδήποτε δυσμενή τρόπο

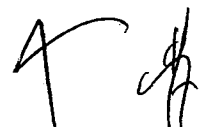

τη θέση της προσθέτως παρεμβαίνουσας, καθόσον ούτε δεδικασμένο παράγει για την προσθέτως παρεμβαίνουσα ή τα λοιπά μέλη της, ούτε ανακλαστικές επιβλαβείς συνέπειες κατά το ουσιαστικό δίκαιο ως προς τα δικαιώματα αυτών έχει, VI) Η υπό στοιχ. Ζ' πρόσθετη παρέμβαση των: 1) Αρετής Σπαχή του Λεάνδρου, για τον εαυτό της και ως μέλος της διοίκησης του ΝΠΙΔ με την επωνυμία ΕΛΜΕ, 2) Του ΝΠΙΔ με την επωνυμία ΕΛΜΕ Ηρακλείου, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι: α) η πρώτη είναι μέλος της διοίκησης της δεύτερης, και ως πολίτης που περιφρουρεί την τήρηση της νομιμότητας κατά την ακροτελεύτια συνταγματική επιταγή, αλλά και ως δημόσιος υπάλληλος που ανησυχεί για την εφαρμοσθείσα πρακτική απόλυσης των εργαζομένων της ΕΡΤ Α.Ε., β) η δεύτερη είναι συνδικαλιστικός φορέας των καθηγητών μέσης εκπαίδευσης με σκοπό μεταξύ άλλων και την παρέμβαση σε κάθε δίκη και διαδικασία για την διασφάλιση της δημοκρατικής νομιμότητας στη χώρα, ως εκ τούτου δε έχουν έννομο συμφέρον να παρέμβουν στην προκείμενη δίκη. Με βάση τα ανωτέρω, ζητούν να γίνει δεκτή η πρόσθετη παρέμβαση τους και η κύρια αγωγή των ως εναγόντων -υπερ ων η πρόσθετη παρέμβαση. Η παρέμβαση, με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα, αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ενόψει της συνάφειας αυτής (παρεμβάσεως) με το αντικείμενο της κύριας δίκης (άρθρο 31 παρ. 1 ΚΠολΔ) και παραδεκτώς ασκήθηκε προφορικά (άρθρο 666 παρ. 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 231 ΚΠολΔ). Πλην, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη ελλείψει εννόμου συμφέροντος, διότι αυτά που επικαλούνται οι προσθέτως παρεμβαίνοντες σε σχέση με το περιεχόμενο της αγωγής, δεν συγκροτούν δικό τους έννομο συμφέρον για την άσκηση παρέμβασης στη δίκη αυτή, αφού η τυχόν έκδοση μη ευνοϊκής απόφασης για τους ενάγοντες δεν πρόκειται να θίξει ίδιο δικαίωμα και να επηρεάσει νομικά κατά οποιοδήποτε δυσμενή τρόπο τη θέση των προσθέτως παρεμβαίνόντων, καθόσον ούτε δεδικασμένο παράγει για τους προσθέτως παρεμβαίνοντες ή τα λοιπά μέλη της δεύτερης εξ

αυτών ούτε ανακλαστικές επιβλαβείς συνέπειες κατά το ουσιαστικό δίκαιο ως προς τα δικαιώματα αυτών έχει. VII) Η υπό στοιχ. Η' πρόσθετη παρέμβαση των: 1) Της δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Προσωπικού Επιχειρήσεων Ραδιοφωνίας – Τηλεόρασης (ΠΟΣΠΕΡΤ) που εδρεύει στην Αγία Παρασκευή Αττικής, όπως εκπροσωπείται, 2) Της πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ – ΕΣΠΗΤ» που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου τους δικηγόρου Δημητρίου Περπατάρη, οι οποίες ζητούν να γίνει δεκτή η πρόσθετη παρέμβαση τους και η κύρια αγωγή των ως εναγόντων -υπερ ών η πρόσθετη παρέμβαση. Ωστόσο η πρόσθετη αυτή παρέμβαση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω της αοριστίας της, αφού δεν γίνεται επίκληση του εννόμου συμφέροντος που δικαιολογεί την άσκηση της (άρθρ. 80, 81 παρ. 1 εδαφ. β' ΚΠολΔ).

Οι ανωτέρω εκκρεμείς ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου αγωγή και πρόσθετες παρεμβάσεις, υπάγονται στην ίδια διαδικασία και πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικασθούν, λόγω της μεταξύ τους συνάφειας, κατ' άρθρο 246 ΚΠολΔ, που εφαρμόζεται, κατ' άρθρο 591 ΚΠολΔ και στις ειδικές διαδικασίες, καθώς από την συνεκδίκασή τους επέρχεται μείωση των εξόδων και αποφεύγεται ο κίνδυνος εκδόσεως αντιφατικών αποφάσεων.

Το άρθρο 4 §3 εδ. β, γ της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώην άρθρο 10 της Συνθ.Ε.Κ.) υποχρεώνει όλες τις κρατικές λειτουργίες, άρα και τη δικαστική, στη λήψη γενικών ή ειδικών μέτρων, καταλλήλων να εξασφαλίσουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις Συνθήκες, συμπεριλαμβανομένης και της μεταφοράς των Οδηγιών στο εσωτερικό δίκαιο και της σύμφωνης με το κοινοτικό δίκαιο ερμηνείας του εθνικού δικαίου. Η υποχρέωση σύμφωνης με το κοινοτικό δίκαιο ερμηνείας του εθνικού δικαίου, η οποία απορρέει από την αρχή της υπεροχής του, υφίσταται και πριν από την πάροδο της προθεσμίας προσαρμογής της νομοθεσίας των κρατών-μελών στις απαιτήσεις

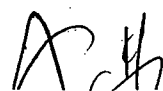
της σχετικής Οδηγίας. Περαιτέρω, τόσο ο εθνικός νομοθέτης όσο και ο εθνικός δικαστής δεν έχουν την εξουσία να μεταβάλλουν ούτε να παρερμηνεύουν τις διατάξεις της Οδηγίας, διότι τότε παραβιάζουν το κοινοτικό δίκαιο, το οποίο υπερισχύει κάθε άλλης αντίθετης διατάξεως του εσωτερικού δικαίου, κατά το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, βάσει του οποίου η Ελλάδα προσχώρησε στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες από 1.1.1981, δυνάμει της από 28.5.1979 Σύμβασης Προσχώρησης της Ελλάδος στην Ε.Ο.Κ., η οποία κυρώθηκε με τον ν. 945/1979. Εξάλλου, κατά την πάγια νομολογία του Δ.Ε.Κ., τα κράτη-μέλη οφείλουν, προκειμένου να διασφαλίζουν την πλήρη εφαρμογή των Οδηγιών, όχι μόνο νομικώς αλλά και στην πράξη, να προβλέπουν την ύπαρξη σαφούς νομικού πλαισίου στον συγκεκριμένο τομέα, και τούτο μέσω θεσπίσεως νομικών διατάξεων ικανών να δημιουργήσουν μία αρκούντως ακριβή, σαφή και διαφανή κατάσταση ώστε να καθίσταται δυνατό στους ιδιώτες να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους και να τα προβάλλουν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Περαιτέρω, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δ.Ε.Κ., μετά την απόφαση της 10ης Απριλίου 1984 στην υπόθεση 14/83, Von Colson και Kamann, η υποχρέωση των κρατών-μελών, η οποία απορρέει από Οδηγία, να επιτύχουν το αποτέλεσμα που επιδιώκει η Οδηγία αυτή, καθώς και το καθήκον που έχουν, δυνάμει του άρθρου 5 της Συνθήκης, να λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση της υποχρεώσεως αυτής, επιβάλλονται σε όλες τις αρχές των κρατών-μελών, συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους. Οπως προκύπτει από τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Νοεμβρίου 1990 στην υπόθεση C-106/89, Marleasing (Συλλογή 1990, σελ. 1-4135, σκέψη 8), και της 16ης Δεκεμβρίου 1993 στην υπόθεση C-334/92, Wagner Miret (Συλλογή 1993, σελ. 1-6911, σκέψη 20), εφαρμόζοντας το εθνικό δίκαιο είτε πρόκειται για προγενέστερες είτε για μεταγενέστερες της Οδηγίας διατάξεις, ένα εθνικό δικαστήριο, που καλείται να το ερμηνεύσει,

οφείλει να πράξει τούτο κατά το μέτρο του δυνατού υπό το φως του κειμένου και του σκοπού της Οδηγίας, ώστε να επιτευχθεί το αποτέλεσμα που αυτή επιδιώκει, συμμορφούμενο έτσι προς το άρθρο 288 [πρώην 249], τρίτο εδάφιο της ΣΕΕ (βλ. Απόφαση Δ.Ε.Κ. Υποθ. C-91/92, απόφ. της 14.7.1994, σκέψη 26). Πράγματι, κατά πάγια νομολογία, στα εθνικά δικαστήρια, τα οποία πρέπει να εφαρμόζουν στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, απόκειται η εξασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας των διατάξεων αυτών και της προστασίας των δικαιωμάτων που αυτές απονέμουν στους ιδιώτες. Επομένως, απόκειται στο εθνικό δικαστήριο να μην εφαρμόζει οποιοδήποτε μέτρο εθνικού δικαίου που εμποδίζει την πλήρη αποτελεσματικότητα των κοινοτικών κανόνων. Η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται από τις αρχές του αμέσου αποτελέσματος και της υπεροχής του κοινοτικού δικαίου (Α.Π. 534/2011, Α.Π. 631/2011, Α.Π. 926/2011, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 1 του Ν. 1387/1983, που φέρει τον τίτλο "έλεγχος ομαδικών απολύσεων και άλλες διατάξεις" και εκδόθηκε για να προσαρμοστεί το ελληνικό δίκαιο προς την 75/129 Οδηγία του Συμβουλίου της ΕΟΚ "περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις", τέτοιες απολύσεις θεωρούνται όσες γίνονται από επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που απασχολούν περισσότερους από είκοσι εργαζόμενους για λόγους που δεν αφορούν στο πρόσωπο των απολυομένων και υπερβαίνουν κάθε ημερολογιακό μήνα τους 5 εργαζόμενους, αν πρόκειται για επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που απασχολούν 20-50 άτομα και ποσοστό 2-3% του προσωπικού και μέχρι 30 άτομα, αν πρόκειται για επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που απασχολούν πάνω από 50 εργαζόμενους. Κατά το άρθρο 2 παρ. 2γ' του ίδιου νόμου, όπως ίσχυε πριν από την κατάργηση του εδ. γ' από το Ν 2736/1999, οι διατάξεις του νόμου αυτού δεν εφαρμόζονται στους εργαζόμενους που απολύονται λόγω διακοπής των εργασιών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης μετά από πρωτόδικη δικαστική απόφαση. Με τα άρθρα 3 και 4 του ίδιου νόμου προβλέπεται η υποχρέωση του

εργοδότη πριν προχωρήσει σε ομαδικές απολύσεις, να προσέλθει σε διαβουλεύσεις με τους εκπροσώπους των εργαζομένων, με σκοπό να διερευνηθεί η δυνατότητα αποφυγής ή μείωσης των απολύσεων και των δυσμενών συνεπειών τους. Το άρθρο 5 του ίδιου νόμου ορίζει τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθεί για την πραγματοποίηση των ομαδικών απολύσεων. Ειδικότερα, στο άρθρο 5 του Ν. 1387/1983, ορίζονται τα εξής: "1. Η προθεσμία των διαβουλεύσεων μεταξύ των εργαζομένων και του εργοδότη είναι είκοσι ημερών και αρχίζει από την πρόσκληση του εργοδότη για διαβουλεύσεις στους κατά το προηγούμενο άρθρο εκπροσώπους των εργαζομένων. Το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων διατυπώνεται σε πρακτικό που υπογράφεται από τα δύο μέρη και υποβάλλεται από τον εργοδότη στο Νομάρχη ή τον Υπουργό Εργασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 3. 2. Εάν υπάρξει συμφωνία των μερών, οι ομαδικές απολύσεις πραγματοποιούνται σύμφωνα με το περιεχόμενο της συμφωνίας και ισχύουν αφού περάσουν δέκα ημέρες από την ημερομηνία υποβολής του σχετικού πρακτικού στο Νομάρχη ή τον Υπουργό Εργασίας κατά περίπτωση. 3. Εάν δεν υπάρξει συμφωνία των μερών, ο Νομάρχης ή ο Υπουργός Εργασίας, με αιτιολογημένη απόφαση που εκδίδεται μέσα σε δέκα ημέρες από την ημερομηνία υποβολής του παραπάνω πρακτικού και αφού λάβει υπόψη τα στοιχεία του φακέλου και συνεκτιμήσει τις συνθήκες της αγοράς εργασίας, την κατάσταση της επιχείρησης καθώς και το συμφέρον της εθνικής οικονομίας, μπορεί είτε να παρατείνει για είκοσι ακόμη ημέρες τις διαβουλεύσεις ύστερα από αίτηση ενός των ενδιαφερομένων μερών, είτε να μην εγκρίνει την πραγματοποίηση του συνόλου ή μέρους των σχεδιαζόμενων απολύσεων. Πριν από την έκδοση της παραπάνω απόφασης ο Νομάρχης ή ο Υπουργός Εργασίας, μπορούν να ζητούν τη γνώμη της Επιτροπής Υπουργείου Εργασίας, που εδρεύει σε κάθε νομό, ή του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας, αντίστοιχα. Τα γνωμοδοτικά αυτά όργανα, ο Νομάρχης ή ο Υπουργός Εργασίας, μπορούν να

καλούν και να ακούουν τόσο τους κατά το άρθρο 4 εκπροσώπους των εργαζομένων και τον ενδιαφερόμενο εργοδότη, όσο και πρόσωπα που διαθέτουν ειδικές γνώσεις πάνω σε επί μέρους τεχνικά θέματα. 4. Ο εργοδότης μπορεί να πραγματοποιήσει ομαδικές απολύσεις στην έκταση που καθορίζει η απόφαση του Νομάρχη ή του Υπουργού Εργασίας. Εάν δεν εκδοθεί τέτοια απόφαση μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες, οι ομαδικές απολύσεις πραγματοποιούνται στην έκταση που δέχτηκε ο εργοδότης κατά τις διαβουλεύσεις. 5. Σε ομαδικές απολύσεις που προκαλούνται από τη διακοπή της δραστηριότητας της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης, κατόπιν δικαστικής απόφασης, δεν εφαρμόζονται οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 του παρόντος". Στο άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 15 παρ. 1 του ανωτέρω Ν 2736/1999 παρ. 5 που είχε ως εξής: "Η διαδικασία ομαδικών απολύσεων του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται στους εργαζόμενους που απολύονται λόγω διακοπής των εργασιών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης, κατόπιν πρωτόδικης δικαστικής απόφασης", ενώ με το άρθρο 16 παρ. 6 του τελευταίου αυτού νόμου καταργήθηκε η παρ. 2γ' του άρθρου 2 του Ν 1387/1983. Στη συνέχεια η πιο πάνω παρ. 5, που είχε προστεθεί με το άρθρο 15 του Ν 2736/1999, τροποποιήθηκε με το άρθρο 9 του Ν 2874/2000 ως εξής: "Σε ομαδικές απολύσεις, που προκαλούνται από τη διακοπή της δραστηριότητας της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης, κατόπιν δικαστικής απόφασης, δεν εφαρμόζονται οι παρ. 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου". Με τον πιο πάνω Ν 1387/1983 έγινε προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 75/129/ΕΟΚ, η οποία τροποποιήθηκε με τη νεότερη Οδηγία 92/56/ΕΟΚ και στη συνέχεια η Οδηγία 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου της 20.7.1998 κωδικοποίησε σε ένα ενιαίο κείμενο το περιεχόμενο των δύο προηγούμενων Οδηγιών, οι δε τροποποιήσεις που επέφερε η τελευταία μεταφέρθηκαν στην ελληνική έννομη τάξη με τους νόμους 2736/1999 και 2874/2000. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι η κοινοτική Οδηγία βασίζει την προστατευτική της παρέμβαση στο πεδίο των ομαδικών απολύσεων στη θέσπιση τριών βασικών εργοδοτικών υποχρεώσεων: α) την υποχρέωση διαβούλευσης με τους

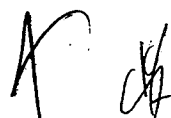

εκπροσώπους του προσωπικού, β) την υποχρέωση έγγραφης ενημέρωσης αυτών και γ) την παράλληλη υποχρέωση ενημέρωσης της δημόσιας αρχής σχετικά με τις σχεδιαζόμενες ομαδικές απολύσεις σε συνδυασμό με την υποχρέωση αναμονής του εργοδότη για κάποιο ολιγόχρονο χρονικό διάστημα (30 ημερών) πριν από την πραγματοποίηση των ομαδικών απολύσεων. Επιπλέον, από τις ως άνω διατάξεις του προαναφερόμενου νόμου προβλέπεται και η παρέμβαση της δημόσιας αρχής μετά από την περάτωση της διαδικασίας των διαβουλεύσεων, με την πρόβλεψη της δυνατότητας του Νομάρχη ή του Υπουργού Εργασίας να μην εγκρίνουν τις σχεδιαζόμενες απολύσεις. Όπως σαφώς προκύπτει από τις ως άνω διατάξεις, μεταξύ των διατυπώσεων, που πρέπει να τηρηθούν, για το νομότυπο ομαδικών απολύσεων, είναι και 1) η υποβολή του σχετικού πρακτικού διαβούλευσης, που έγινε μεταξύ εργοδότη και εργαζομένων, στον αρμόδιο Νομάρχη ή τον Υπουργό Εργασίας και β) η καταγγελία εκ μέρους του εργοδότη των συμβάσεων να γίνει μετά την πάροδο της δεκαήμερης προθεσμίας, μέσα στην οποία, τα ως άνω δημόσια όργανα, έχουν το δικαίωμα να εκδώσουν απόφαση, με την οποία, είτε θα παρατείνουν την εικοσαήμερη προθεσμία διαβουλεύσεων είτε να εγκρίνουν ή να μην εγκρίνουν τις προτεινόμενες από τον εργοδότη ομαδικές απολύσεις. Αυτό ισχύει και για την περίπτωση, κατά την οποία οι προτεινόμενες ομαδικές απολύσεις προκαλούνται από τη διακοπή της δραστηριότητας της επιχείρησης ή της εκμετάλλευσης, καθόσον ο νόμος δεν διακρίνει. Μόνο σε μια περίπτωση, δεν έχει εφαρμογή η ως άνω διαδικασία ομαδικών απολύσεων: Όταν οι απολύσεις αυτές γίνονται "λόγω διακοπής των εργασιών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης, κατόπιν πρωτόδικης δικαστικής απόφασης". Το τελευταίο μπορεί να συμβεί, λ.χ., στην περίπτωση πτωχεύσεως ή λύσεως της επιχειρήσεως, με δικαστική απόφαση. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, ιδίως δε όταν η οριστική διακοπή των δραστηριοτήτων της οικείας επιχειρήσεως αποφασίζεται οικειοθελώς από τον εργοδότη και θεμελιώνεται σε

εκτιμήσεις οικονομικής φύσεως ή άλλες, οι πιο πάνω υποχρεώσεις του εργοδότη παραμένουν στο ακέραιο. Επομένως, είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι από τις διατάξεις του ισχύοντος (εθνικού) δικαίου δεν προβλέπεται η προηγούμενη έκδοση δικαστικής αποφάσεως στην περίπτωση οριστικής διακοπής της λειτουργίας επιχειρήσεως ή εκμεταλλεύσεως, που αποφασίζεται οικειοθελώς από τον εργοδότη. (απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-187/2005 έως C-190/2005, ΟΛ.ΑΠ. 39/2007, Α.Π. 1067/2010,). Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 του Ν 1387/1983 ομαδικές απολύσεις που γίνονται κατά παράβαση του νόμου αυτού είναι άκυρες (ΑΠ 1541/2011) και ο μισθωτός μπορεί να απαιτήσει την καταβολή μισθών υπερημερίας κατ' άρθρα 349, 350, 656 εδ. α' ΑΚ και να απαιτήσει την υπό τους αυτούς όρους απασχόληση του από τον εργοδότη.

Από τις καταθέσεις των μαρτύρων των εναγόντων και των παρεμβαινόντων, που περιέχονται στα ταυτάρια με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, από την νόμιμα επικαλούμενη και προσκομιζόμενη από τους ενάγοντες με αριθμ. 23.380/18-11-2013 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Συμβολαιογράφου Ηρακλείου Κωνσταντινιάς Σταυρακάκη, η οποία ελήφθη κατόπιν νομότυπης κλήτευσης των εναγομένων (βλ. τις με αριθμ. 2706Γ/14-11-2013, 2704Γ/14-11-2013 και 2711Γ/14-11-2013 εκθέσεις επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Χρήστου Μότσου), η οποία περιέχει ένορκες βεβαιώσεις επτά (7) μαρτύρων και λαμβάνεται υπόψη στο σύνολο της, δεδομένου ότι στις ειδικές διαδικασίες, στις οποίες περιλαμβάνεται και η προκειμένη των διαφορών από αμοιβές για την παροχή εργασίας, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη ένορκες βεβαιώσεις, έστω και αν αυτές υπερβαίνουν αριθμητικά τις τρεις (βλ. ΑΠ 318/2011 ΝΟΜΟΣ), και από όλα τα έγγραφα, που οι διάδικοι νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται, αποδείχτηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Το Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία ΕΡΤ Α.Ε., η οποία ιδρύθηκε με το Ν. 1730/1987, λειτουργούσε με την μορφή ανώνυμης εταιρείας, υπό

την ανωτέρω επωνυμία, κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας υπό την εποπτεία του Κράτους (ΟΛΑΠ 4/2012 ΝΟΜΟΣ), είχε δε ως μοναδικό μέτοχο το δεύτερο εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο (άρθρο 13 §1 Ν. 1730/1987). Απαντες οι ενάγοντες προσελήφθησαν από την ως άνω ΕΡΤ Α.Ε. ως εξής: 1) Η πρώτη ενάγουσα, Νικητούλα Λυκάκη, προσελήφθη την 1/4/1987 με την ειδικότητα της χειριστού ηλεκτρονικού υπολογιστή με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου. 2) Η δεύτερη ενάγουσα, Στυλιανή Περογιαννάκη προσελήφθη την 1/6/1989 με την ειδικότητα της χειριστού ηλεκτρονικού υπολογιστή με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου. 3) Η τρίτη ενάγουσα, Ειρήνη Παπαδάκη, προσελήφθη την 1/6/1989 με την ειδικότητα της ειδικού μουσικού παραγωγού με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου. 4) Ο τέταρτος ενάγων, Γεώργιος Γιαλυτάκης, προσελήφθη την 1/1/1988 με την ειδικότητα του δημοσιογράφου-αθλητικού συντάκτη και εξωτερικού συντάκτη και εργάσθηκε μέχρι την 31/10/2004 με διαδοχικές συμβάσεις, οι οποίες χαρακτηρίζονταν μεν ως συμβάσεις έργου, στην πραγματικότητα ωστόσο υπέκρυπταν σχέση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, γεγονός που αναγνωρίσθηκε την 1/11/2006, οπότε η σχέση εργασίας του αναγνωρίστηκε πλέον και τυπικά ως σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 164/2004, με προϋπηρεσία μάλιστα 16 ετών και 10 μηνών. 5) Ο πέμπτος ενάγων, Κωνσταντίνος Βασιλάκης, προσελήφθη με την ειδικότητα του δημοσιογράφου (εσωτερικού συντάκτη) την 18/10/1987, ενώ από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά μέσα και ειδικότερα από το απόσπασμα προσωπικού της ΕΡΤ ΑΕ δεν προκύπτει ότι αυτός εργάσθηκε από 1/9/1983 έως 18/10/1987, με διαδοχικές συμβάσεις έργου που υπέκρυπταν σχέση εξαρτημένης εργασίας, ούτε άλλωστε ισχυρίζεται ότι εργαζόταν σε κάποιο από τα νομικά πρόσωπα που συγχωνεύθηκαν στην ΕΡΤ ΑΕ, σύμφωνα με το άρθρο 1 §4 του Ν. 1730/1987. 6) Η έκτη ενάγουσα, Σταυρούλα

Κατσουλάκη, προσελήφθη με την ειδικότητα της δημοσιογράφου (εξωτερικού συντάκτη) την 1/3/1988 και εργάστηκε με διαδοχικές συμβάσεις, οι οποίες χαρακτηρίζονταν μεν ως συμβάσεις έργου, στην πραγματικότητα ωστόσο υπέκρυπταν σχέση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, γεγονός που αναγνωρίστηκε την 1/11/2006, οπότε η σχέση εργασίας της αναγνωρίστηκε πλέον και τυπικά ως σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 164/2004, με προϋπηρεσία μάλιστα 17 ετών 9 μηνών και 26 ημερών. 7) Ο έβδομος ενάγων, Δημήτριος Καρυωτάκης, προσελήφθη με την ειδικότητα του δημοσιογράφου (εξωτερικού συντάκτη) την 1/1/1989 και, και εργάστηκε με διαδοχικές συμβάσεις, που χαρακτηρίζονταν μεν ως συμβάσεις έργου, στην πραγματικότητα ωστόσο υπέκρυπταν σχέση εξαρτημένης εργασίας, γεγονός που αναγνωρίστηκε 1/11/2006, οπότε η σχέση εργασίας του αναγνωρίστηκε πλέον και τυπικά ως σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, με προϋπηρεσία μάλιστα 17 ετών 79 μηνών και 4 ημερών. 8) Η όγδοη ενάγουσα, Ελένη Κατσαμά, προσελήφθη με την ειδικότητα της δημοσιογράφου (εσωτερικός συντάκτης) την 18-10-1987 με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου. Προηγουμένως είχε εργασθεί, με την ίδια ειδικότητα, με διαδοχικές συμβάσεις εργασίες ορισμένου χρόνου, που υπέκρυπταν σχέση εξαρτημένης εργασίας, κατά τα χρονικά διαστήματα από 1-9-1983 έως 31-12-1985, από 1-1-1986 έως 4-7-1986, από 5-7-1986 έως 17-10-1987, στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ. 9) Η ένατη ενάγουσα, Νεκταρία Μανουσουλδάκη, προσελήφθη στις 18/10/2002 με την ειδικότητα της δημοσιογράφου (εξωτερικός συντάκτης) με διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, οι οποίες αναγνωρίστηκαν ως σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου την 1/11/2006. 10) Η δέκατη ενάγουσα, Ελένη Ξυλούρη, προσελήφθη την 7/8/1998, δυνάμει σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, με την ειδικότητα της διοικητικής υπαλλήλου (ΔΕΔ1 Διοικητικός – Οικονομικός). 11) Ο ενδέκατος ενάγων, Δημήτριος Στρατήγης, προσελήφθη την 1/5/1987 με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, με την

ειδικότητα του Διοικητικού Υπαλλήλου. Προηγουμένως είχε εργασθεί με την ίδια ειδικότητα, με σύμβαση έργου που υπέκρυπτε σχέση εξαρτημένης εργασίας στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ κατά το χρονικό διάστημα από 1-4-1986 έως 30-4-1987. 12) Ο δωδέκατος ενάγων, Ηρακλής Κονδυλάκης, προσελήφθη την 12/1/1987, δυνάμει σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, με την ειδικότητα του τεχνικού υπαλλήλου (ειδικότητα ΔΕΤ1α Ηλεκτρονικών). 13) Η δέκατη τρίτη ενάγουσα, Φανή Καλαθάκη, προσλήφθη με την ειδικότητα της δημοσιογράφου (εσωτερικός συντάκτης) την 1/3/2000 με διαδοχικές συμβάσεις έργου, που υπέκρυπταν σχέση εξαρτημένης εργασίας, γεγονός που αναγνωρίστηκε 1/11/2006, οπότε η σχέση εργασίας της αναγνωρίστηκε πλέον και τυπικά ως σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου. 14) Ο δέκατος τέταρτος ενάγων, Εμμανουήλ Καρυωτάκης, προσελήφθη με την ειδικότητα του τεχνικού – ηλεκτρονικού (ΤΕΤ1α) την 1/4/1984 με σύμβαση έργου που υπέκρυπτε υπέκρυπταν σχέση εξαρτημένης εργασίας, στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ, και εργάστηκε έως τις 7-8-1985, ενώ στις 8-8-1985 προσελήφθη από την ίδια εργοδότη, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου με τη ίδια ειδικότητα και παρείχε τις υπηρεσίες του μέχρι την ίδρυση της α' εναγομένης, στην οποία συνέχισε να εργάζεται. 15) Ο δέκατος πέμπτος ενάγων, Σταύρος Καλεντάκης, προσελήφθη από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ την 16/10/1985, δυνάμει σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, με την ειδικότητα του τεχνολόγου ηλεκτρονικού μηχανικού, και εργάστηκε σε αυτήν έως την ίδρυση της α' εναγομένης, οπότε συνέχισε να παρέχει τις υπηρεσίες του σ' αυτήν, 16) Ο δέκατος έκτος ενάγων, Εμμανουήλ Φουσκοκολάκης, προσελήφθη από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ την 1/1/1986 δυνάμει σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, με την ειδικότητα του ηλεκτρονικού, και εργάστηκε σε αυτήν έως την ίδρυση της α' εναγομένης, οπότε συνέχισε να

παρέχει τις υπηρεσίες του σ' αυτήν, 17) Ο δέκατος έβδομος ενάγων, Σταύρος Κουμάκης, προσελήφθη την 1/6/1989 με σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, με την ειδικότητα του ηλεκτρονικού. 18) Η δέκατη όγδοη ενάγουσα, Μαρία Στεφανάκη, προσελήφθη με την ειδικότητα της Εκφωνήτριας – Τηλεπαρουσιάστριας (ΚΤΕΠ – 7) στις 1-7-1994 και εργάσθηκε με διαδοχικές συμβάσεις έργου, που υπέκρυπταν σχέση εξαρτημένης εργασίας, οι οποίες αναγνωρίσθηκαν ως σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 164/2004 την 1/11/2006, 19) Ο δέκατος ένατος ενάγων, Γεώργιος Βλαχάκης, προσελήφθη την 20/7/1998, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, με την ειδικότητα του Διοικητικού – Οικονομικού υπαλλήλου (ΔΕΔ1). 20) Η εικοστή ενάγουσα, Αθηνά Φουσκανδράκη, προσελήφθη με την ειδικότητα της καθαρίστριας με διαδοχικές συμβάσεις έργου, που υπέκρυπταν σχέση εξαρτημένης εργασίας, και παρείχε τις υπηρεσίες από 1-5-1989 έως 30-7-1990 και από 31-7-1990 έως 31-10-1995, ενώ την 1-11-1995 προσελήφθη από την πρώτη εναγομένη, με την ίδια ειδικότητα, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

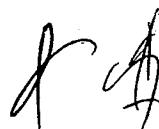
Απαντες οι ανωτέρω εργάσθηκαν με τις ειδικότητες που προαναφέρθηκαν έως την 11-6-2013. Την ημερομηνία αυτή δημοσιεύθηκε η με αριθμ. ΟΙΚ.02/11.6.2013 ΚΥΑ απόφαση του Υφυπουργού στον Πρωθυπουργό και του Υπουργού Οικονομικών, στην οποία αναφέρεται ότι για την λήψη της ελήφθη υπόψη - μεταξύ άλλων- και «το γεγονός ότι η «Ελληνική Ραδιοφωνία – Τηλεόραση, Ανώνυμη Εταιρεία (ΕΡΤ-Α.Ε.)» επιβαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό και ότι επιβάλλεται ο εξορθολογισμός της παροχής, της λειτουργίας και του κόστους οργάνωσης της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας μέσω της ίδρυσης και διαμόρφωσης ενός νέου οργανισμού – προτύπου, που να υπηρετεί τις επιταγές του Συντάγματος, τις δημοκρατικές, κοινωνικές και πολιτιστικές ανάγκες της κοινωνίας, καθώς και την ανάγκη να διασφαλίζεται η πολυφωνία στα μέσα ενημέρωσης» και με την οποία προβλέπονται τα εξής: «Άρθρο 1 Κατάργηση της δημόσιας επιχείρησης «Ελληνική

Ραδιοφωνία- Τηλεόραση, Ανώνυμη Εταιρεία (ΕΡΤ - Α.Ε.)» και διακοπή λειτουργίας 1. Η Ελληνική Ραδιοφωνία - Τηλεόραση, Ανώνυμη Εταιρεία (ΕΡΤ-Α.Ε.), που ιδρύθηκε με τον Ν. 1730/1987 (Α' 145) ως ενιαίος φορέας, καταργείται. Επίσης, καταργούνται οι θυγατρικές εταιρείες που έχουν συσταθεί από την ΕΡΤ- Α.Ε. 2. Η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών, η κυκλοφορία εκδόσεων, η λειτουργία διαδικτυακών ιστότοπων όπως και κάθε άλλη δραστηριότητα της ΕΡΤ - Α.Ε. και των θυγατρικών αυτής, διακόπτονται μετά το τέλος του κανονικού προγράμματος της 11ης Ιουνίου 2013 και έως τη σύσταση νέου φορέα, που θα υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον στο πλαίσιο της τήρησης αρχών που συνάδουν με τους όρους της διαφάνειας και της χρηστής διαχείρισης εντός του ανταγωνιστικού ραδιοτηλεοπτικού περιβάλλοντος. Άρθρο 2 Τύχη περιουσίας της ΕΡΤ - Α.Ε. και διαδοχή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων 1. Το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού της ΕΡΤ - Α.Ε. και των θυγατρικών της, περιλαμβανομένων των πάσης φύσεως δικαιωμάτων, αξιώσεων και υποχρεώσεων μεταβιβάζονται αυτοδικαίως από τη δημοσίευση της παρούσας και χωρίς καμία άλλη διατύπωση στο Δημόσιο, εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Οικονομικών. 2. Το Δημόσιο καθίσταται διάδοχος του συνόλου των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο. Ειδικότερα: α. Η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων της ΕΡΤ - Α.Ε. και των θυγατρικών της στο Δημόσιο και κάθε άλλη πράξη που συνδέεται με αυτήν απαλλάσσεται από κάθε φόρο, εισφορά ή τέλος.β. Οι συχνότητες της ΕΡΤ-Α.Ε. παραμένουν ανενεργές έως τη σύσταση του νέου φορέα, οπότε και μεταφέρονται σε αυτόν αυτοδικαίως.γ. Εκκρεμείς δίκες με διάδικο την ΕΡΤ - Α.Ε. και τις θυγατρικές της, συνεχίζονται στο όνομα του Ελληνικού Δημοσίου, ως διαδόχου της ΕΡΤ - Α.Ε. και των θυγατρικών της, χωρίς άλλη διατύπωση, χωρίς να επέρχεται βίαιη διακοπή τους και χωρίς να απαιτείται δήλωση περί επαναλήψεώς τους. Άρθρο 3

Ρυθμίσεις για τις εργασιακές σχέσεις 1. Οι συμβάσεις εργασίας του απασχολούμενου με οποιονδήποτε τρόπο προσωπικού, όπως το τακτικό και έκτακτο προσωπικό ή άλλο προσωπικό καθώς και κάθε είδους συμβάσεις έργου ή εργασίας με εξωτερικούς ή άλλους συνεργάτες προγράμματος της ΕΡΤ- Α.Ε, και των θυγατρικών εταιρειών της λύνονται από τη δημοσίευση της παρούσας. Για τις περιπτώσεις τις οποίες αφορά, η παρούσα απόφαση συνιστά και καταγγελία της ατομικής σύμβασης εργασίας. 2. Το προσωπικό της προηγούμενης παραγράφου δικαιούται την νόμιμη κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, αποζημίωση. 3. Από τη δημοσίευση της παρούσας αίρονται αυτοδικαίως οι αποσπάσεις του πάσης φύσεως προσωπικού της καταργηθείσας ανώνυμης εταιρείας ΕΡΤ- Α.Ε. και των θυγατρικών της, που υπηρετούν σε άλλους φορείς». Με τον τρόπο αυτό καταγγέλλθηκαν οι συμβάσεις εργασίας όλων των εργαζομένων στην ΕΡΤ Α.Ε, οι οποίοι ανέρχονταν τότε σε 2.560, όπως συνομολογείται και από το δεύτερο εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο (βλ. σελ.17 των προτάσεων του), μεταξύ των οποίων είναι και οι ενάγοντες.

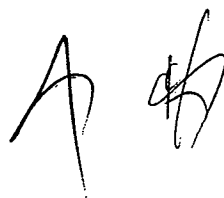
Η ούτως γενομένη καταγγελία των συμβάσεων εργασίας των εναγόντων είναι άκυρη, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 του Ν 1387/1983, αφού έγινε κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1, 2§1, και 3§1 του τελευταίου αυτού νόμου και των άρθρων 1, 2§§1, 2, 4 και 3 της 98/59/ΕΚ Οδηγίας. Ειδικότερα, ενώ πρόκειται για ομαδικές απολύσεις κατά την έννοια της § 1 του άρθρου 1 του Ν 1387/1983, που θεμελιώθηκαν σε εκτιμήσεις οικονομικής φύσεως και άλλες, ήτοι στην επιβάρυνση του Κρατικού Προϋπολογισμού και στην ανάγκη για εξορθολογισμό της παροχής, της λειτουργίας και του κόστους οργάνωσης της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας, εντούτοις δεν τηρήθηκε η υποχρέωση ενημερώσεως και διαβουλεύσεως με τους εργαζομένους, λόγω διακοπής των δραστηριοτήτων της ΕΡΤ Α.Ε., ενώ υπήρχε η υποχρέωση αυτή, κατά τα προεκτεθέντα, αφού η εν λόγω διακοπή των δραστηριοτήτων της επιχειρήσεως αποφασίσθηκε οικειοθελώς από το δεύτερο εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο ελέγχει και εποπτεύει την ως

άνω Α.Ε και αποτελεί το μοναδικό μέτοχο της (άρθρα 1§3 εδ. α', 8§1, 13§1 Ν. 1730/1987) χωρίς να προηγηθεί σχετική δικαστική απόφαση.

Ενόψει τούτων, πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος, ο ισχυρισμός του δευτέρου εναγομένου ότι η διάλυση της ΕΡΤ Α.Ε και συνακόλουθα η καταγγελία των συμβάσεων εργασίας των εργαζομένων σε αυτή, δεν προέρχεται από οικειοθελή επιχειρηματική απόφαση του εργοδότη και δή από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της, αφού κατά τα προεκτεθέντα, η υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 2 §§ 1,2,3 της 98/59/ΕΚ Οδηγίας, εφαρμόζονται ανεξάρτητα από το αν η απόφαση για τις ομαδικές απολύσεις λαμβάνεται από τον εργοδότη ή από την επιχείρηση που ελέγχει τον εργοδότη, (άρθρο 2 §4 της ως άνω Οδηγίας) όπως συνέβη εν προκειμένω, αφού την απόφαση για ομαδικές απολύσεις έλαβε το δεύτερο εναγόμενο, το οποίο ελέγχει και εποπτεύει την ως άνω Α.Ε και αποτελεί το μοναδικό μέτοχο της. Για τον ίδιο λόγο, ο ισχυρισμός του δευτέρου εναγομένου ότι το νομικό πρόσωπο της ΕΡΤ Α.Ε έπαυσε να υπάρχει ως συνέπεια της άσκησης κανονιστικής αρμοδιότητας της διοίκησης, κατά νομοθετική εξουσιοδότηση και συνεπώς δεν δύναται να προβεί σε ομαδικές απολύσεις και να τηρήσει τη διαδικασία που προβλέπει ο Ν.1387/1983, είναι απορριπτέος, καθόσον οδηγεί σε αποκλεισμό της προστασίας των εργαζομένων στο πεδίο των ομαδικών απολύσεων, στην περίπτωση, που η επιχείρηση που ελέγχει τον εργοδότη, καταργήσει απλώς το νομικό πρόσωπο του τελευταίου, αποτέλεσμα που έρχεται σε αντίθεση με το γράμμα και το πνεύμα της 98/59/ΕΚ Οδηγίας. Ο παραπάνω δε τρόπος ομαδικών απολύσεων (κατάργηση του νομικού προσώπου του εργοδότη) ουδαμώς δύναται να εξομοιωθεί με την περίπτωση παύσεως της επιχειρηματικής δραστηριότητας, συνεπεία του θανάτου του εργοδότη, όπως διατείνεται το δεύτερο εναγόμενο, δεδομένου ότι στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν υφίσταται ούτε απόφαση περί καταγγελίας των συμβάσεων εργασίας ούτε και προηγούμενη εκδήλωση προθέσεως

για καταγγελία και δεν είναι δυνατό να διεξαχθούν διαβουλεύσεις ούτε να αποτραπούν ή να μειωθούν οι λύσεις των συμβάσεων εργασίας ούτε να αμβλυνθούν οι εξ αυτών απορρέουσες συνέπειες (βλ. ΔΕΚ 323/2008), ενώ αντιθέτως στην περίπτωση κατάργησης του νομικού προσώπου του εργοδότη, από την ελέγχουσα αυτόν επιχείρηση, υφίσταται τόσο η απόφαση περί καταγγελίας των συμβάσεων εργασίας όσο και η προηγούμενη εκδήλωση προθέσεως για καταγγελία και είναι δυνατό να διεξαχθούν διαβουλεύσεις και να αποτραπούν ή να μειωθούν οι λύσεις των συμβάσεων εργασίας, να αμβλυνθούν δε οι εξ αυτών απορρέουσες συνέπειες. Τέλος, ο ισχυρισμός του δευτέρου εναγομένου ότι ο Ν. 1387/1983 δεν εφαρμόζεται επί διακοπής της λειτουργίας της επιχείρησης, που επέρχεται με διοικητική πράξη κανονιστικού περιεχομένου δεν είναι νόμιμος, δεδομένου ότι κατά τα εκτεθέντα στη μείζονα σκέψη, μόνο σε μια περίπτωση, δεν έχει εφαρμογή η διαδικασία ομαδικών απολύσεων: Όταν οι απολύσεις αυτές γίνονται "λόγω διακοπής των εργασιών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης, κατόπιν πρωτόδικης δικαστικής απόφασης". Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, ιδίως δε όταν η οριστική διακοπή των δραστηριοτήτων της οικείας επιχειρήσεως αποφασίζεται οικειοθελώς από τον εργοδότη και θεμελιώνεται σε εκτιμήσεις οικονομικής φύσεως ή άλλες, οι πιο πάνω υποχρεώσεις του εργοδότη παραμένουν στο ακέραιο (βλ. ΟΛΑΠ 37/2007 ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, η διάταξη του άρθρου 5 §5 του Ν. 1387/1983 ορίζει ότι σε ομαδικές απολύσεις που προκαλούνται από τη διακοπή της δραστηριότητας της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης, κατόπιν δικαστικής αποφάσεως, δεν εφαρμόζονται οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 5, που προβλέπουν τη διαδικασία των ομαδικών απολύσεων. Συνεπώς, επί των ομαδικών αυτών απολύσεων κατόπιν δικαστικής απόφασης, εφαρμόζονται όλες οι άλλες διατάξεις του ιδίου νόμου και δη η κατ' άρθρο 3 υποχρέωση του εργοδότη για πληροφόρηση και διαβούλευση (βλ. και άρθρο 4§4 της 98/59/ΕΚ Οδηγίας «Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν το παρόν άρθρο επί ομαδικών απολύσεων που προκαλούνται από τη διακοπή

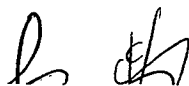
της δραστηριότητας της επιχειρήσεως, εφόσον αυτή επέρχεται κατόπιν δικαστικής αποφάσεως»).

Από τα ίδια αποδεικτικά μέσα, αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες μετά την καταγγελία των συμβάσεων εργασίας τους, συνέχισαν να προσφέρουν προσηκόντως την εργασία τους στο δεύτερο εναγόμενο, το οποίο κατέστη καθολικός διάδοχος της ΕΡΤ Α.Ε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 §§ 1,2 της προαναφερθείσας με αριθμ. ΟΙΚ.02/11.6.2013 ΚΥΑ, πλην το τελευταίο αρνείται να αποδεχθεί τις υπηρεσίες του και κατέστη υπερήμερο, οφείλει δε να τους καταβάλει αποδοχές υπερημερίας κατ' άρθ. 656 ΑΚ. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η τρίτη εναγομένη ΝΕΡΙΤ Α.Ε, ιδρύθηκε με το Ν. 4173/2013 ως ΝΠΙΔ με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας, είναι δε δημόσια επιχείρηση που ανήκει στο δημόσιο τομέα και εποπτεύεται από το κράτος, έχει διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια, που διέπεται από τις διατάξεις το ως άνω νόμου και συμπληρωματικά από τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α του ν. 3429/2005 και αποβλέπει στην εκπλήρωση των σκοπών της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας, (βλ. άρθρα 1§§ 1,2,3, 2 §1 Ν. 4173/2013). Το μετοχικό της κεφάλαιο ανήκει αποκλειστικά στο Ελληνικό Δημόσιο, στο όνομα του οποίου έχει εκδοθεί ένας ονομαστικός και αναπαλλοτρίωτος τίτλος, ενώ οι πόροι της είναι: α. Εσοδα από ανταποδοτικό τέλος, ως αντιστάθμισμα για την εκπλήρωση του στόχου της δημόσιας υπηρεσίας, β. έσοδα από διαφημίσεις, και γ. έσοδα από κάθε άλλη πηγή (άρθρο 6 §1,2 του ιδίου Νόμου). Τέλος, με το άρθρο 16 §3 του Ν. 4173/2013 προβλέφθηκε ότι τα περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν στο Δημόσιο, δυνάμει της κοινής υπουργικής απόφασης με αριθμό 02/11.6.2013 (Β 1414) όπως ισχύει, μεταβιβάζονται στη ΝΕΡΙΤ-Α.Ε. με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου Υπουργού για θέματα Δημόσιας Ραδιοτηλεόρασης. Με την ΠΥΣ 25/21-8-2013, διορίσθηκαν τα μέλη του Εποπτικού Συμβουλίου της, ενώ με την υπ αριθμ. 12/13 (ΦΕΚ Β' 2308/16-9-2013) ΚΥΑ απόφαση του Υφυπουργού στον Πρωθυπουργό και του Υπουργού

Οικονομικών, εγκρίθηκε το καταστατικό της. Κατά τη βούληση δε του νομοθέτη, όπως προκύπτει από την αιτιολογική έκθεση του Ν. 4173/2013, η ΝΕΡΙΤ Α.Ε δεν αποτελεί διάδοχο νομικό πρόσωπο της καταργηθείσας ΕΡΤ Α.Ε αλλά νέα νομική προσωπικότητα. Ενόψει των ανωτέρω, δεν αποδείχθηκε κατά την κρίση του Δικαστηρίου, ότι η τρίτη εναγομένη κατέστη καθολική ή ειδική διάδοχος της ΕΡΤ Α.Ε, ούτε ότι ασκεί οποιαδήποτε μορφής δραστηριότητα, ώστε να υποχρεούται να αποδέχεται τις υπηρεσίες των εναγόντων και να τους καταβάλλει αποδοχές υπερημερίας.

Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι οι μικτές μηνιαίες αποδοχές των εναγόντων ανερχόταν κατά τον χρόνο της καταγγελίας: 1) για την πρώτη Νικητούλα Λυκάκη, στο ποσό των 2.166,03 2) για τη δεύτερη, Στυλιανή Περογιαννάκη, στο ποσό των (1.999,57 €, 3) για την τρίτη Ειρήνη Παπαδάκη, στο ποσό των 2.821,70 €, 4) για τον τέταρτο, Γεώργιο Γιαλυτάκη, στο ποσό των 1.875,46 €, 5) για τον πέμπτο, Κωνσταντίνο Βασιλάκη, το ποσό 2.335,36 €, 6) για την έκτη, Σταυρούλα Κατσουλάκη, στο ποσό των 1.800 €, 7) για τον έβδομο, Δημήτριο Καρυωτάκη, στο ποσό των 2.064,04 €, 8) για την όγδοη, Ελένη Κατσαμά, στο ποσό των 1.989,31 € 9) για την ένατη, Νεκταρία Μανουσουλδάκη, στο ποσό των 1.589,33 € 10) για τη δέκατη, Ελένη Ξυλούρη, στο ποσό των 1.722,74 € 11) για τον ενδέκατο, Δημήτριο Στρατήγη, στο ποσό των 2.347,65 € 12) για τον δωδέκατο, Ηρακλή Κονδυλάκη, στο ποσό των 2.329,27 € 13) για τη δέκατη τρίτη, Φανή Καλαθάκη, το ποσό των 1.721,34 €, 14) για τον δέκατο τέταρτο, Εμμανουήλ Καρυωτάκη, το ποσό των 2.865,69 €, 15) για το δέκατο πέμπτο, Σταύρο Καλεντάκη, στο ποσό των 2.653,13 €, 16) για τον δέκατο έκτο, Εμμανουήλ Φουσκολακάκη, στο ποσό των 2.793,83 €, 17) για τον δέκατο έβδομο, Σταύρο Κουμάκη, στο ποσό των 3.050,90 €, 18) για τη δέκατη όγδοη, Μαρία Στεφανάκη, στο ποσό των 1.740,74 €, 19) για το δέκατο ένατο, Γεώργιο Βλαχάκη, στο ποσό των 1.800 €, και 20) για την εικοστή Αθηνά Φουσκανδράκη, στο ποσό των 1.788,33 €.

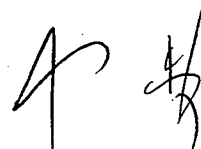
Συνεπώς οι ενάγοντες δικαιούνται ως αποδοχές υπερημερίας, μέχρι τη συζήτηση της αγωγής (2-12-2013) τα εξής

ποσά: 1) η πρώτη Νικητούλα Λυκάκη, το ποσό των $(2.166,03 \times 6=)$ 12.996,18 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 8.664,12 €, 2) η δεύτερη Στυλιανή Περογιαννάκη, το ποσό των $(1.990 \times 6=)$ 11.997,42 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 7.960 €, 3) η τρίτη Ειρήνη Παπαδάκη, το ποσό των $(2.821,70 \times 6=)$ 16.930,20 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 11.286,80 €, 4) ο τέταρτος, Γεώργιος Γιαλυτάκης, το ποσό $(1.875,46 \times 6=)$ 11.252,76 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 7.501,84 €, 5) ο πέμπτος, Κωνσταντίνος Βασιλάκης, το ποσό $(2.335,36 \times 6=)$ 14.012,16 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 9.341,44 €, 6) η έκτη, Σταυρούλα Κατσουλάκη, το ποσό των $(1.800 \times 6=)$ 10.800 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 7.200 €, 7) ο έβδομος, Δημήτριος Καρυωτάκης, το ποσό των $(2.064,04 \times 6=)$ 12.384,24 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 8.256,16 €, 8) η όγδοη, Ελένη Κατσαμά, το ποσό των $(1.989,31 \times 6=)$ 11.935,86 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 7.957,24 €, 9) η ένατη, Νεκταρία Μανουσουλδάκη, το ποσό των $(1.589,33 \times 6=)$ 9.535,98 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 6.357,32 €, 10) η δέκατη, Ελένη Ξυλούρη, το ποσό των $(1.722,74 \times 6=)$ 10.336,44 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 6.890,96 €, 11) ο ενδέκατος, Δημήτριος Στρατήγης, το ποσό των $(2.347,65 \times 6=)$ 14.085,90 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 9.390,60 €, 12) ο δωδέκατος, Ηρακλής Κονδυλάκης, το ποσό των $(2.329,27 \times 6=)$ 13.975,62 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 9.317,08 €, 13) η δέκατη τρίτη, Φανή Καλαθάκη, το ποσό των $(1.721 \times 6=)$ 10.326 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 6.884 €, 14) ο δέκατος τέταρτος, Εμμανουήλ Καρυωτάκης, το ποσό των $(2.865,69 \times 6=)$ 17.194,14 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 11.462,76 €, 15) ο δέκατος πέμπτος, Σταύρος Καλεντάκης, το ποσό των $(2.653,13 \times 6=)$ 15.918,78 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 10.612,52 €, 16) ο δέκατος έκτος, Εμμανουήλ Φουσκοκολάκης, το ποσό των $(2.793,83 \times 6=)$ 16.762,98 € εκ των

οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 11.175,32 €, 17) ο δέκατος έβδομος, Σταύρος Κουμάκης, το ποσό των (3.050,90 x 6=) 18.305,40 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 12.203,60 €, 18) η δέκατη όγδοη, Μαρία Στεφανάκη, το ποσό των (1.740,74 x 6=) 10.444,44 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 6.962,96 €, 19) ο δέκατος ένατος, Γεώργιος Βλαχάκης, το ποσό των (1.800 x 6=) 10.800 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 7.200 €, 20) η εικοστή Αθηνά Φουσκανδράκη, το ποσό των (1.788,33 x 6=) 10.729,98 € εκ των οποίων ζητεί με καταψηφιστικό αίτημα 7.153,21 €. Αντιθέτως, το αίτημα της αγωγής για αναγνώριση της υποχρέωσης των εναγομένων να καταβάλουν μισθούς υπερημερίας για το χρονικό διάστημα μετά τη συζήτηση της αγωγής δεν είναι νόμιμο, διότι μισθοί υπερημερίας ζητούνται νόμιμα μόνο μέχρι τη συζήτηση της αγωγής και όχι για τον εν συνεχεία μεταγενέστερο της συζήτησης χρόνο, καθόσον στη σύμβαση εργασίας δεν χωρεί έννομη προστασία προτού να είναι απαιτητό το δικαίωμα (Βλ. ΑΠ 496/1986 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1261/1986 ΔΕΝ 43,698, ΕφΑΘ 9783/1992 ΕΛΛΔνη 1993,396). Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι το Δικαστήριο δεν κρίνει αναγκαία την αναστολή της δίκης κατ' άρθρο 249 ΚΠολΔ, έως την έκδοση απόφασης του ΣτΕ σχετικά με τη νομιμότητα της με αριθ. ΟΙΚ.02/11.6.2013 (ΦΕΚ Β' 14143/11-6-20103) Κ.Υ.Α του Υπουργού Οικονομικών και του Υφυπουργού στον Πρωθυπουργό, δεδομένου ότι σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά παραπάνω, η διάγνωση της επίδικης διαφοράς, δεν επηρεάζεται από την ακυρότητα ή μη της εν λόγω ΥΑ.

Κατ' ακολουθίαν, η αγωγή, η οποία είναι εν μέρει νόμιμη, κατά την πρώτη κύρια βάση της, που στηρίζεται στην ακυρότητα της καταγγελίας των συμβάσεων εργασίας κατ' άρθρο 6 §1 Ν. 1387/1983 (παρελκούσης της έρευνας των λοιπών λόγων ακυρότητας της καταγγελίας των συμβάσεων εργασίας) και στηρίζεται στις διατάξεις του Ν. 1387/1983 που προαναφέρθηκαν καθώς και σε αυτές των άρθρων 346, 349, 656 εδ. α' ΑΚ, 70, 176, 907, 910 αριθμ. 4 ΚΠολΔ πρέπει, ενόψει του ότι μετά τον περιορισμό του αιτήματος σε εν μέρει αναγνωριστικό, δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου για το

καταψηφιστικό της αίτημα (άρθρο 14 §1α ΚΠολΔ όπως ισχύει, 71 Εισ.Ν.ΚΠολΔ όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 § 17 Ν. 2479/1997), α) να απορριφθεί ως απαράδεκτη ως προς την πρώτη εναγομένη, β) να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη ως προς την τρίτη εναγομένη. Δικαστικά έξοδα δεν θα επιδικασθούν υπέρ της τρίτης εναγομένης, διότι δεν παρέστη στην δίκη και δε υπέβαλε σχετικό αίτημα, ούτε υποβλήθηκε σε έξοδα (βλ. Βαθρακοκοίλη Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας 1996 άρθρ. 184, αριθμ. 3). Παρά δε τη νίκη της τρίτης εναγομένης, πρέπει να ορισθεί παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της απόφασης από αυτήν (άρθρ. 501§1, 502 και 505§2 ΚΠολΔ, βλ. ΟΛΑΠ 15/2001 ΕΛΛΔνη 2002, 71), γ) να γίνει δεκτή εν μέρει ως κατ' ουσίαν βάσιμη ως προς το δεύτερο εναγόμενο και να υποχρεωθεί αυτό να καταβάλει, καθώς και να αναγνωριστεί ότι αυτό οφείλει να καταβάλει, σε κάθε ενάγοντα, τα ποσά που αναφέρονται στο σκεπτικό, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής (άρθρο 21 του δ/τος της 26-6/10-7-1944 περί του Κώδικα των νόμων περί δικών του Δημοσίου ΑΕΔ 7/2011), με το νόμιμο τόκο, για μεν τους μισθούς που αφορούν το προ της επίδοσης της αγωγής χρονικό διάστημα, από την επίδοση της αγωγής, για δε τους μισθούς που αφορούν το μετά την επίδοση της αγωγής χρονικό διάστημα από το τέλος εκάστου αντιστοίχου μηνός, μέχρι την εξόφληση. Η απόφαση πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή κατά την καταψηφιστική της διάταξη, κατ' άρθρο 910 αριθμ. 4 ΚΠολΔ δεδομένου ότι η διάταξη του άρθρου 909 παρ. 1 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την προσωρινή εκτέλεση κατά του Δημοσίου και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.), στα οποία έχουν επεκταθεί τα προνόμια αυτού, πρέπει να θεωρηθεί καταργημένη, ως ευρισκόμενη σε αντίθεση προς το άρθρο 2 παρ. 3 του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα (Ν. 2462/1997), καθόσον δεν συντρέχει λόγος άνισης για αυτό, ως προς τούτο, μεταχείρισης (ΟΛΑΠ 21/2001 ΕΛΛΔνη 43.83, Βαθρακοκοίλης, ΕρμΚΠολΔ,

συμπληρωματικός τόμος, έκδοση 2001, άρθρο 909). Τα δικάστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν κατά το άρθρο 22 §2 β του Ν. 3693/1957, λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας των διαδίκων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της πρώτης και της τρίτης των εναγομένων-καθών η παρέμβαση, και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, την αγωγή και τις πρόσθετες παρεμβάσεις που ασκήθηκαν προφορικά.

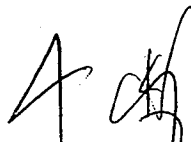
ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας στο ποσό των 200 ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ τις πρόσθετες παρεμβάσεις: α) Της δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΕΡΓΑΤΟΎΠΑΛΛΗΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ» β) Της Ένωσης Προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα με την επωνυμία «ΠΟΛΙΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ» γ) 1) Αρετής Σπαχή του Λέανδρου, 2) Του ΝΠΙΔ με την επωνυμία ΕΛΜΕ Ηρακλείου, δ) 1) Της δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Προσωπικού Επιχειρήσεων Ραδιοφωνίας – Τηλεόρασης (ΠΟΣΠΕΡΤ), 2) Της πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ –ΕΣΠΗΤ».

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή ως προς την πρώτη και τρίτη των εναγομένων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή, καθώς και τις πρόσθετες παρεμβάσεις: α) του Επαγγελματικού Σωματείου με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ ΝΗΣΩΝ (ΕΣΗΕΠΗΝ), β) του σωματείου (δημοσιογραφικής ένωσης) με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΝΩΣΕΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ» και γ) Του ΝΠΔΔ με την επωνυμία «Δικηγορικός Σύλλογος Ηρακλείου», ως προς το δεύτερο εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η καταγγελία των συμβάσεων εργασίας των εναγόντων, που έγινε με την με αριθ. ΟΙΚ.02/11.6.2013 (ΦΕΚ Β' 14143/11-6-20103) Κ.Υ.Α του Υπουργού Οικονομικών και του Υφυπουργού στον Πρωθυπουργό, είναι άκυρη.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ το δεύτερο εναγόμενο να καταβάλει στους ενάγοντες τα εξής ποσά: 1) στην πρώτη Νικητούλα Λυκάκη, το ποσό των 8.664,12 €, 2) στη δεύτερη Στυλιανή Περογιαννάκη, το ποσό των 7.960 €, 3) στην τρίτη Ειρήνη Παπαδάκη, το ποσό των 11.286,80 €, 4) στον τέταρτο, Γεώργιο Γιαλυτάκη, το ποσό 7.501,84 €, 5) στον πέμπτο, Κωνσταντίνο Βασιλάκη, το ποσό των 9.341,44 €, 6) στην έκτη, Σταυρούλα Κατσουλάκη, το ποσό των 7.200 €, 7) στον έβδομο, Δημήτριο Καρυωτάκη, το ποσό των 8.256,16 €, 8) στην όγδοη, Ελένη Κατσαμά, το ποσό των 7.957,24 € 9) στην ένατη, Νεκταρία Μανουσουλδάκη, το ποσό των 6.357,32 € 10) στη δέκατη, Ελένη Ξυλούρη, το ποσό των 6.890,96 € , 11) στον ενδέκατο, Δημήτριος Στρατήγης, το ποσό των 9.390,60 € 12) στο δωδέκατο, Ηρακλή Κονδυλάκη, το ποσό των 9.317,08 €, 13) στη δέκατη τρίτη, Φανή Καλαθάκη, το ποσό των 6.884 €, 14) στο δέκατο τέταρτο, Εμμανουήλ Καρυωτάκη, το ποσό των 11.462,76 €, 15) στο δέκατο πέμπτο, Σταύρο Καλεντάκη, το ποσό των 10.612,52 €, 16) στο δέκατο έκτο, Εμμανουήλ Φουσκοκολάκη, το ποσό των 11.175,32 €, 17) στο δέκατο έβδομο, Σταύρο Κουμάκη, το ποσό των 12.203,60 €, 18) στη δέκατη όγδοη, Μαρία Στεφανάκη, το ποσό των 6.962,96 €, 19) στο δέκατο ένατο, Γεώργιο Βλαχάκη, το ποσό των 7.200 € και 20) στην εικοστή Αθηνά Φουσκανδράκη, το ποσό των 7.153,21 €, με το νόμιμο τόκο, για μεν τους μισθούς που αφορούν το προ της επίδοσης της αγωγής χρονικό διάστημα από την επίδοση της αγωγής, για δε τους μισθούς που αφορούν το μετά την επίδοση της αγωγής χρονικό διάστημα από το τέλος εκάστου αντιστοίχου μηνός, μέχρι την εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς την αμέσως ανωτέρω καταψηφιστική της διάταξη.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι το δεύτερο εναγόμενο είναι υποχρεωμένο να καταβάλει στους ενάγοντες τα εξής ποσά: 1) στην πρώτη Νικητούλα Λυκάκη, το ποσό των 4.332,06 €, 2) στη δεύτερη Στυλιανή Περογιαννάκη, το ποσό των 4.037,42 €, 3) στην τρίτη Ειρήνη

Παπαδάκη, το ποσό των 5.643,40 €, 4) στον τέταρτο, Γεώργιο Γιαλυτάκη, το ποσό 3.750,92 €, 5) στον πέμπτο, Κωνσταντίνο Βασιλάκη, το ποσό των 4.670,72 €, 6) στην έκτη, Σταυρούλα Κατσουλάκη, το ποσό των 3.600 €, 7) στον έβδομο, Δημήτριο Καρυωτάκη, το ποσό των 4128,08 €, 8) στην όγδοη, Ελένη Κατσαμά, το ποσό των 3.978,62 € 9) στην ένατη, Νεκταρία Μανουσουλδάκη, το ποσό των 3.178,66 € 10) στη δέκατη, Ελένη Ξυλούρη, το ποσό των 3.445,48 € , 11) στον ενδέκατο, Δημήτριο Στρατήγη, το ποσό των 4.695,30 € 12) στο δωδέκατο, Ηρακλή Κονδυλάκη, το ποσό των 4.658,54 €, 13) στη δέκατη τρίτη, Φανή Καλαθάκη, το ποσό των 3.442 €, 14) στο δέκατο τέταρτο, Εμμανουήλ Καρυωτάκη, το ποσό των 5.731,38 €, 15) στο δέκατο πέμπτο, Σταύρο Καλεντάκη, το ποσό των 5.306,26 €, 16) στο δέκατο έκτο, Εμμανουήλ Φουσκοκολάκη, το ποσό των 5.587,66 €, 17) στο δέκατο έβδομο, Σταύρο Κουμάκη, το ποσό των 6.101,72 €, 18) στη δέκατη όγδοη, Μαρία Στεφανάκη, το ποσό των 3.481,48 €, 19) στο δέκατο ένατο, Γεώργιο Βλαχάκη, το ποσό των 3.600 € και 20) στην εικοστή Αθηνά Φουσκανδράκη, το ποσό των 3.576,77 €.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ μεταξύ των διαδίκων τη δικαστική δαπάνη.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, στο Ηράκλειο, στις 13..... Μαΐου 2014.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

